

16.4.2024

A9-0008/73

Poprawka 73

Juan Fernando López Aguilar

w imieniu Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdanie

A9-0008/2024

Assita Kanko

Przekazywanie ścigania w sprawach karnych

(COM(2023)0185 – C9-0128/2023 – 2023/0093(COD))

Wniosek dotyczący rozporządzenia

–

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO*

do wniosku Komisji

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

(UE) 2024/...

z dnia ...

w sprawie przekazywania postępowań w sprawach karnych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1 akapit drugi lit. b) i d),

* Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia wyznaczyła sobie cel, jakim jest utrzymanie i rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (2) „Program haski: wzmocnienie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej”³ nakłada na państwa członkowskie obowiązek rozważenia możliwości skoncentrowania ścigania w wielostronnych sprawach transgranicznych w jednym państwie członkowskim; ma to zwiększyć skuteczność ścigania, a jednocześnie zagwarantować prawidłowe sprawowanie wymiaru sprawiedliwości.
- (3) W programie środków mających na celu wprowadzenie w życie zasady wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach karnych⁴ wezwano do ustanowienia instrumentu umożliwiającego przekazywanie postępowań karnych innym państwom członkowskim.

¹ Dz.U. C, C/2023/869 z 8.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/869/o>.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... [(Dz.U...)/(dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym)] i decyzja Rady z dnia ...

³ Dz.U. C 53 z 3.3.2005, s. 1.

⁴ Dz.U. C 12 z 15.1.2001, s. 10.

- (4) Konieczne jest dalsze pogłębianie współpracy wymiarów sprawiedliwości między państwami członkowskimi w celu zwiększenia skuteczności i prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w ramach wspólnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz zapewnienia, aby postępowanie przygotowawcze lub ściganie przestępstwa prowadzono w państwie członkowskim najodpowiedniejszym do tego celu. W szczególności wspólne przepisy **■** obowiązujące państwa członkowskie w zakresie przekazywania postępowań karnych mogą pomóc uniknąć niepotrzebnego prowadzenia równoległych postępowań karnych w różnych państwach członkowskich w odniesieniu do tych samych okoliczności faktycznych i tej samej osoby, które to postępowania mogłyby prowadzić do naruszenia zasady *ne bis in idem*. **Takie wspólne przepisy** mogą również wpłynąć na zmniejszenie liczby postępowań karnych dotyczących tych samych okoliczności faktycznych lub tej samej osoby, prowadzonych w różnych państwach członkowskich. Mają one ponadto zapewnić możliwość przekazywania postępowania karnego – z myślą o tym, aby ścigana osoba nie pozostała bezkarna – w sytuacji, w której przekazanie osoby **zgodnie z decyzją ramową Rady 2002/584/WSiSW⁵** w celu wszczęcia postępowania karnego na podstawie europejskiego nakazu aresztowania jest opóźnione lub odmówiono go np. z takiego powodu, że w sprawie tego samego przestępstwa toczy się równoległe postępowanie karne w innym państwie członkowskim.

⁵ **Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).**

- (5) Wspólne przepisy dotyczące przekazywania postępowania karnego mają zasadnicze znaczenie dla skutecznej walki z przestępczością transgraniczną. Jest to szczególnie istotne w przypadku przestępstw popełnianych przez zorganizowane grupy przestępcze, takich jak handel narkotykami, przemyt migrantów, handel ludźmi, nielegalny handel bronią, przestępstwa przeciwko środowisku naturalnemu, cyberprzestępczość lub pranie pieniędzy. Ściganie zorganizowanych grup przestępczych działających w kilku państwach członkowskich może wiązać się z dużymi trudnościami dla uczestniczących organów. Przekazywanie postępowania karnego jest ważnym narzędziem, które wzmocniłoby walkę z zorganizowanymi grupami przestępczymi działającymi w państwach członkowskich w całej *Unii*.
- (6) Aby zapewnić skuteczną współpracę między organem wnioskującym a organem, do którego kierowany jest wniosek, w odniesieniu do przekazywania postępowania karnego, przepisy takie należy ustanowić w drodze prawnie wiążącego i stosowanego bezpośrednio aktu Unii.
- (7) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wszystkich wniosków wydawanych w ramach postępowania karnego. ■

- (8) **█** Decyzja ramowa Rady 2009/948/WSiSW⁶ ma na celu *zapobieganie* sytuacjom, w których ta sama osoba jest przedmiotem równoległych postępowań karnych w różnych państwach członkowskich w odniesieniu do tych samych okoliczności faktycznych, co mogłoby doprowadzić do prawomocnego zakończenia tych postępowań w co najmniej dwóch państwach członkowskich. W związku z tym w decyzji przewidziano procedurę bezpośrednich konsultacji między właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich na potrzeby osiągnięcia porozumienia w sprawie skutecznego rozwiązania mającego na celu uniknięcie **█** negatywnych konsekwencji wynikających z takich równoległych postępowań oraz wyeliminowanie *utraty* czasu i zasobów przez zainteresowane właściwe organy. *Jeżeli* właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich postanowią, po przeprowadzeniu konsultacji zgodnie z przywołaną decyzją ramową, skoncentrować postępowanie w jednym państwie członkowskim poprzez przekazanie postępowania karnego, do takiego przekazania należy zastosować niniejsze rozporządzenie.

⁶ Decyzja ramowa Rady 2009/948/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów (Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 42).

- (9) Inne *akty* prawne w obszarze spraw karnych, w szczególności akty związane z konkretnymi rodzajami przestępstw, takie jak dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541⁷ i *decyzje* ramowe Rady 2002/475/WSiSW⁸ i 2008/841/WSiSW⁹, zawierają przepisy odnoszące się do czynników, które należy wziąć pod uwagę w celu scentralizowania postępowania w jednym państwie członkowskim w sytuacji, w której na podstawie tych samych okoliczności faktycznych ściganie może skutecznie prowadzić więcej niż jedno państwo członkowskie. Jeżeli właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich postanowią, w wyniku współpracy *zgodnej* z tymi aktami prawnymi, scentralizować postępowanie karne w jednym państwie członkowskim poprzez przekazanie postępowania karnego, do takiego przekazania należy zastosować niniejsze rozporządzenie.

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępująca decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniająca decyzję Rady 2005/671/WSiSW (Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6).

⁸ *Decyzja* ramowa Rady 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 164 z 22.6.2002, s. 3).

⁹ Decyzja ramowa Rady 2008/841/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej (Dz.U. L 300 z 11.11.2008, s. 42).

- (10) Jeżeli chodzi o stosowanie zasady wzajemnego uznawania do wyroków w sprawach karnych do celów wykonywania kar w innych państwach członkowskich, przyjęto kilka unijnych aktów prawnych, w szczególności decyzje ramowe Rady 2005/214/WSiSW¹⁰, 2008/909/WSiSW¹¹ i 2008/947/WSiSW¹². Niniejsze rozporządzenie powinno uzupełniać przepisy tych decyzji ramowych i powinno być interpretowane jako niemające wpływu na ich stosowanie.
- (11) Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na spontaniczną wymianę informacji regulowaną innymi **■ aktami prawnymi** Unii.
- (12) Niniejsze rozporządzenie nie **powinno** mieć zastosowania do decyzji o ponownym przydzieleniu, połączeniu lub rozdzieleniu spraw, w odniesieniu do których swoje kompetencje zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939¹³ wykonuje Prokuratura Europejska.

¹⁰ Decyzja ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym (Dz.U. L 76 z 22.3.2005, s. 16).

¹¹ Decyzja ramowa Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej (Dz.U. L 327 z 5.12.2008, s. 27).

¹² Decyzja ramowa Rady 2008/947/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków i decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia w celu nadzorowania przestrzegania warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych (Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 102).

¹³ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (EPPO) (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

- (13) Do celów niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powinny wyznaczyć właściwe organy w sposób wspierający zasadę bezpośredniego kontaktu między tymi organami.
- (14) *Jeżeli ze względu na strukturę wewnętrznych systemów prawnych obowiązujących w państwach członkowskich, które stosują prawo precedensowe, sądy i prokuratorzy tych państw nie mogą podejmować środków pomocniczych wobec decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego lub w sprawie odmowy przekazania postępowania karnego, takie środki pomocnicze może podjąć – do celów niniejszego rozporządzenia i z myślą o ułatwieniu jego skutecznego stosowania w całej Unii – inny organ właściwy do podejmowania środków w postępowaniu karnym. Udział takiego właściwego organu w żaden sposób nie wpływa na decyzję w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego lub w sprawie odmowy przekazania postępowania karnego, która podejmowana jest wyłącznie przez sędziego, sąd, sędziego śledczego lub prokuratora i która musi zawierać dokonaną przez nich ocenę podstaw odmowy zgodnie z art. 13. Udział wszelkich innych właściwych organów ma na celu wyłącznie ułatwienie podejmowania takich decyzji sądowych i skutecznego funkcjonowania niniejszego rozporządzenia.*

- (15) **Państwa członkowskie mogą wyznaczyć – gdy jest to konieczne z powodu struktury ich wewnętrznych systemów prawnych – co najmniej jeden organ centralny odpowiedzialny za administracyjne przekazywanie i przyjmowanie wniosków o przekazanie postępowania karnego, jak również za inną korespondencję urzędową dotyczącą takich wniosków** ■ . Takie organy centralne mogą również zapewniać wsparcie administracyjne **oraz** pełnić funkcje koordynujące i wspomagające, ułatwiając w ten sposób i wspierając przyjmowanie wniosków o **przekazanie** postępowania karnego.
- (16) Niektóre akty prawne Unii już teraz wymagają od państw członkowskich podjęcia niezbędnych środków w celu ustalenia jurysdykcji w odniesieniu do konkretnych przestępstw, takich jak przestępstwa związane z działalnością terrorystyczną, o **których mowa w dyrektywie (UE) 2017/541**, lub przestępstwa związane z fałszowaniem euro, o **których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/62/UE¹⁴**, w sytuacji, gdy odmówiono przekazania danej osoby.

¹⁴ **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/62/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie prawnokarnych środków ochrony euro i innych walut przed fałszowaniem, zastępująca decyzję ramową Rady 2000/383/WSiSW (Dz.U. L 151 z 21.5.2014, s. 1).**

- (17) W niniejszym rozporządzeniu przewiduje się jurysdykcję w szczególnych przypadkach, co służy zapewnieniu, aby do celów przekazania postępowania karnego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem państwo, do którego kierowany jest wniosek, mogło wykonywać jurysdykcję w zakresie przestępstw, do których zastosowanie ma prawo państwa wnioskującego, jeżeli wymaga tego skuteczne i prawidłowe sprawowanie wymiaru sprawiedliwości **oraz skuteczna ochrona praw podstawowych przysługujących podejrzanym lub oskarżonym, a także pokrzywdzonym, zgodnie z prawem UE**. Państwo, do którego kierowany jest wniosek, powinno mieć jurysdykcję w zakresie orzekania w sprawach przestępstw, w odniesieniu do których występuje się o przekazanie **postępowania karnego**, w każdym przypadku, w którym uznaje się to państwo członkowskie za **■ najodpowiedniejsze do ścigania danego przestępstwa. Przepisy dotyczące jurysdykcji przewidziane w niniejszym rozporządzeniu nie powinny uniemożliwiać państwom członkowskim przyjmowania krajowych środków w celu zapewnienia, by państwa te mogły wykonywać jurysdykcję w szczególnych przypadkach, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.**

- (18) *Oprócz jurysdykcji, która jest już przewidziana w prawie krajowym państwa, do którego kierowany jest wniosek, jurysdykcję należy ustalić w oparciu o szczególne podstawy wymienione w niniejszym rozporządzeniu w każdym przypadku, gdy to państwo członkowskie uznaje się za najodpowiedniejsze do prowadzenia ścigania. Państwo, do którego kierowany jest wniosek, powinno mieć jurysdykcję w sytuacjach, w których odmawia przekazania podejrzanego lub oskarżonego, wobec którego wydano europejski nakaz aresztowania i który przebywa w tym państwie i jest jego obywatelem lub ma w nim miejsce zamieszkania, jeżeli taka odmowa opiera się na szczególnych podstawach wymienionych w niniejszym rozporządzeniu. Na przykład jurysdykcję należy ustalić w przypadku, gdy przekazania odmówiono na podstawie art. 4 pkt 7 lit. b) decyzji ramowej 2002/584/WSiSW mającego zastosowanie w sytuacjach, w których przestępstwa zostały popełnione poza terytorium wydającego nakaz państwa członkowskiego, a prawo wykonującego nakaz państwa członkowskiego nie dopuszcza ścigania przestępstw tego rodzaju, jeśli zostały popełnione poza jego terytorium.*

Może to mieć zastosowanie w sytuacjach, w których przestępstwo zostało popełnione na terytorium innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego przez obywateli innych państw członkowskich lub obywateli państwa trzeciego, a podejrzany lub oskarżony ma miejsce zamieszkania w państwie, do którego kierowany jest wniosek. Jest to szczególnie ważne w odniesieniu do poważnych przestępstw naruszających podstawowe wartości wspólnoty międzynarodowej, takich jak zbrodnie wojenne lub ludobójstwo, w przypadku których może istnieć ryzyko bezkarności z powodu odmowy wydania europejskiego nakazu aresztowania na podstawie art. 4 pkt 7 lit. b) decyzji ramowej 2002/584/WSiSW. Państwo, do którego kierowany jest wniosek, powinno mieć jurysdykcję także wtedy, gdy przestępstwo wywołuje skutki lub powoduje szkody głównie w tym państwie. Szkodę należy brać pod uwagę w każdym przypadku, gdy stanowi ona jedno z ustawowych znamion przestępstwa, zgodnie z prawem państwa, do którego kierowany jest wniosek. Państwo, do którego kierowany jest wniosek, powinno mieć jurysdykcję także wtedy, gdy w państwie tym toczy się już postępowanie karne przeciwko temu samemu podejrzanemu lub oskarżonemu w odniesieniu do innych okoliczności faktycznych, tak aby można było orzec w przedmiocie wszystkich czynów zarzucanych takiej osobie w ramach jednego postępowania karnego, lub gdy w sprawie tych samych, częściowo tych samych lub powiązanych okoliczności faktycznych w państwie tym toczy się postępowanie karne przeciwko innym osobom, co może w szczególności mieć znaczenie dla skoncentrowania w jednym państwie członkowskim postępowania przygotowawczego i ścigania prowadzonych w sprawie danej organizacji przestępczej. W obu przypadkach podejrzany lub oskarżony w przekazywanym postępowaniu karnym powinien być obywatelem państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub mieć w nim miejsce zamieszkania.

- (19) Aby osiągnąć cel niniejszego rozporządzenia i zapobiec konfliktom jurysdykcji, ze szczególnym uwzględnieniem tych państw członkowskich, których systemy prawne – lub ściganie niektórych przestępstw – oparte są na zasadzie legalizmu, państwo wnioskujące, składając wniosek o przekazanie postępowania karnego, powinno **mieć możliwość odstąpienia od postępowania** w zakresie ścigania danej osoby w związku z przestępstwem, którego dotyczy wniosek o przekazanie. **W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno zezwalać** właściwym organom państwa wnioskującego na **odstąpienie od** postępowania karnego wszczętego przed nimi lub **na zawieszenie lub umorzenie** tego postępowania na rzecz państwa członkowskiego uznanego za odpowiednie do przeprowadzenia ścigania – nawet jeżeli organy te byłyby zobowiązane do ścigania na podstawie prawa krajowego. Powinno **to** pozostawać bez uszczerbku dla przepisów dotyczących skutków przekazania postępowania karnego w państwie wnioskującym, określonych w niniejszym rozporządzeniu.

- (20) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z prawami podstawowymi i z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”) i w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
- (21) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw procesowych zapisanych w *Karcie lub w innych aktach prawnych Unii, takich jak* dyrektywy *Parlamentu Europejskiego i Rady* 2010/64/UE¹⁵, 2012/13/UE¹⁶, 2013/48/UE¹⁷, (UE) 2016/343¹⁸, (UE) 2016/800¹⁹ i (UE) 2016/1919²⁰ w *odniesieniu do związanych nimi państw członkowskich. W szczególności organ wnioskujący, który składa wniosek o przekazanie postępowania karnego na podstawie niniejszego rozporządzenia, powinien zapewnić poszanowanie tych praw zgodnie z przepisami prawa Unii i prawa krajowego.*

¹⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym (Dz.U. L 280 z 26.10.2010, s. 1).

¹⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142 z 1.6.2012, s. 1).

¹⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz.U. L 294 z 6.11.2013, s. 1).

¹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym (Dz.U. L 65 z 11.3.2016, s. 1).

¹⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/800 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci będących podejrzanymi lub oskarżonymi w postępowaniu karnym (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 1).

²⁰ ***Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1919 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie pomocy prawnej z urzędu dla podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym oraz dla osób, których dotyczy wnioski w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania (Dz.U. L 297 z 4.11.2016, s. 1).***

- (22) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia uwzględniano potrzeby osób wymagających szczególnego traktowania. Zgodnie z zaleceniem Komisji z *dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie gwarancji procesowych dla osób wymagających szczególnego traktowania podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym*²¹ podejrzani lub oskarżeni wymagający szczególnego traktowania powinni oznaczać wszystkich podejrzanych lub oskarżonych, którzy nie są w stanie zrozumieć postępowania karnego lub skutecznie w nim uczestniczyć ze względu na swój wiek, stan psychiczny lub fizyczny lub niepełnosprawność.

²¹ Dz.U. C 378 z 24.12.2013, s. 8.

- (23) Podobnie państwa członkowskie powinny zapewnić, aby podczas stosowania niniejszego rozporządzenia brano pod uwagę prawa procesowe podejrzanych i oskarżonych podlegających tymczasowemu aresztowaniu, z **uwzględnieniem w stosownych przypadkach** zalecenia Komisji (UE) 2023/681²².
- (24) **Organ wnioskujący powinien mieć możliwość złożenia wniosku o przekazanie postępowania karnego z własnej inicjatywy lub – po przeprowadzeniu konsultacji z organem, do którego kierowany jest wniosek – w następstwie propozycji ze strony podejrzanego lub oskarżonego lub propozycji ze strony pokrzywdzonego.** Niniejsze rozporządzenie nie powinno nakładać żadnego obowiązku złożenia wniosku o przekazanie postępowania karnego **ani** obowiązku przekazania postępowania karnego. Oceniając, czy należy wydać wniosek o przekazanie postępowania karnego, organ wnioskujący powinien przeanalizować, czy takie przekazanie **służyłoby celowi, jakim jest skuteczne i prawidłowe sprawowanie wymiaru sprawiedliwości, w tym czy przekazanie jest proporcjonalne** i odpowiednie **do celu danego postępowania**. Ocenę **tę** należy przeprowadzać indywidualnie dla każdego przypadku w celu zidentyfikowania państwa członkowskiego, które jest najodpowiedniejsze do ścigania danego przestępstwa.

²² **Zalecenie Komisji (UE) 2023/681 z dnia 8 grudnia 2022 r. w sprawie praw procesowych osób podejrzanych i oskarżonych podlegających tymczasowemu aresztowaniu oraz materialnych warunków pozbawienia wolności (Dz.U. L 86 z 24.3.2023, s. 44).**

- (25) Oceniając, czy wniosek o przekazanie postępowania karnego jest uzasadniony, organ wnioskujący powinien wziąć pod uwagę szereg kryteriów, których pierwszeństwo i waga powinny opierać się na okolicznościach faktycznych i istocie każdej indywidualnej sprawy. Należy uwzględnić wszystkie istotne czynniki w najlepszym *interesie* wymiaru sprawiedliwości. Jeżeli na przykład przestępstwo popełniono w *całości* lub w części *na* terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub większość skutków lub szkód spowodowanych tym przestępstwem – **w przypadku gdy te skutki lub szkody kwalifikują się jako część ustawowych znamion przestępstwa – wystąpiła na** terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek, państwo to można uznać *za* odpowiedniejsze do przeprowadzenia ścigania, zważywszy, że materiał dowodowy, który ma zostać zgromadzony, taki jak zeznania świadków i pokrzywdzonych lub opinie biegłych, znajduje się w państwie, do którego kierowany jest wniosek, i w związku z tym łatwiej można będzie go zgromadzić, jeżeli postępowanie karne zostanie przekazane. Ponadto wszczęcie powiązanego postępowania odszkodowawczego w państwie, do którego kierowany jest wniosek, będzie łatwiejsze, jeżeli postępowanie ustalające ■ odpowiedzialność karną zostanie przeprowadzone w tym samym państwie członkowskim. Podobnie, jeżeli większość materiału dowodowego znajduje się w państwie, do którego kierowany jest wniosek, przekazanie *postępowania* karnego mogłoby ułatwić zgromadzenie, a następnie określenie dopuszczalności materiału dowodowego zgromadzonego zgodnie z prawem państwa, do którego kierowany jest wniosek.

- (26) Jeżeli podejrzany lub oskarżony **lub w przypadku, gdy podejrzanych lub oskarżonych jest więcej – co najmniej jeden podejrzany lub oskarżony**, jest obywatelem państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub w tym państwie ma miejsce zamieszkania, przekazanie postępowania karnego może być uzasadnione celem, jakim jest zapewnienie prawa podejrzanego lub oskarżonego do obecności na rozprawie, zgodnie z dyrektywą (UE) 2016/343. Podobnie, jeżeli **co najmniej jeden pokrzywdzony** jest obywatelem państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub w tym państwie ma miejsce zamieszkania, przekazanie może być uzasadnione tym, by ułatwić pokrzywdzonym udział w postępowaniu karnym i bycie przesłuchanymi w charakterze świadków podczas postępowania. W przypadkach, w których w państwie, do którego kierowany jest wniosek, odmówiono przekazania podejrzanego lub oskarżonego, wobec którego wydano europejski nakaz aresztowania, powołując się na podstawy określone w niniejszym rozporządzeniu, przekazanie może być również uzasadnione, jeżeli osoba ta przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, a nie jest obywatelem tego państwa ani nie ma w nim miejsca zamieszkania.

- (27) Dokonanie oceny na podstawie posiadanych materiałów, czy istnieją uzasadnione podstawy, by sądzić, że podejrzany, oskarżony lub pokrzywdzony mają miejsce zamieszkania w państwie, do którego kierowany jest wniosek, należy do organu wnioskującego. Jeżeli dostępne są jedynie ograniczone informacje, taka ocena **powinna** być przedmiotem konsultacji między organem wnioskującym a organem, do którego kierowany jest wniosek, **na potrzeby potwierdzenia miejsca zamieszkania podejrzanego, oskarżonego lub pokrzywdzonego w państwie, do którego kierowany jest wniosek. Rozważając przeprowadzenie takich konsultacji,** można uwzględnić różne obiektywne okoliczności, które mogłyby wskazywać na to, że dana osoba ustanowiła lub zamierzała ustanowić w danym państwie członkowskim zwykły ośrodek swoich interesów życiowych. Uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że dana osoba ma miejsce zamieszkania w państwie, do którego kierowany jest wniosek, mogą istnieć w szczególności w przypadku, gdy dana osoba została zarejestrowana jako mająca miejsce zamieszkania w państwie, do którego kierowany jest wniosek, poprzez otrzymanie dowodu tożsamości lub dokumentu pobytowego, lub **poprzez** zarejestrowanie w oficjalnym rejestrze mieszkańców.

Jeżeli osoba ta nie jest zarejestrowana w państwie, do którego kierowany jest wniosek, na miejsce zamieszkania może wskazywać fakt, że osoba ta przejawiała zamiar osiedlenia się w tym państwie członkowskim lub w następstwie trwałego pobytu w tym państwie członkowskim nawiązała z nim pewne więzi, porównywalne z takimi, które byłyby następstwem ustanowienia w nim formalnego miejsca zamieszkania. W celu ustalenia, czy w konkretnej sytuacji między daną osobą a państwem, do którego kierowany jest wniosek, istnieją wystarczające więzi dające uzasadnione podstawy, by sądzić, że dana osoba ma miejsce zamieszkania w tym państwie, należy wziąć pod uwagę różne obiektywne czynniki charakteryzujące sytuację tej osoby, do których należą w szczególności długość, charakter i warunki jej obecności w państwie, do którego kierowany jest wniosek, lub więzi rodzinne lub gospodarcze, jakie tę osobę łączą z państwem, do którego kierowany jest wniosek.

Do celów ustalenia, czy istnieją uzasadnione podstawy, by sądzić, że dana osoba ma miejsce zamieszkania w państwie, do którego kierowany jest wniosek, można uwzględnić zarejestrowany pojazd, ■ rachunek bankowy, fakt nieprzerwanego pobytu danej osoby w państwie, do którego kierowany jest wniosek, lub inne obiektywne czynniki. Krótka wizyta, pobyt wakacyjny, w tym w domu wakacyjnym, lub podobny pobyt w państwie, do którego kierowany jest wniosek, bez żadnego dalszego istotnego związku, nie powinny wystarczyć do stwierdzenia, że miejsce zamieszkania znajduje się w tym państwie członkowskim. ■

- (28) Przekazanie postępowania karnego może być również uzasadnione, gdy w państwie, do którego kierowany jest wniosek, toczy się przeciwko podejrzanemu lub oskarżonemu postępowanie karne w odniesieniu do tych samych, *częściowo tych samych* lub innych okoliczności faktycznych lub gdy w państwie, do którego kierowany jest wniosek, toczy się postępowanie karne w odniesieniu do tych samych, *częściowo tych samych* lub powiązanych okoliczności faktycznych przeciwko innym osobom, na przykład w przypadkach ścigania transgranicznych organizacji przestępczych, gdy różni współoskarżeni mogą być ścigani w różnych państwach członkowskich. Ponadto, jeżeli podejrzany lub oskarżony odbywa lub ma odbyć karę pozbawienia wolności za inne przestępstwo w państwie, do którego kierowany jest wniosek, przekazanie postępowania karnego może być uzasadnione celem, jakim jest zapewnienie prawa osoby skazanej do obecności na rozprawie, w związku z którą ma nastąpić przekazanie postępowania karnego, podczas odbywania kary w państwie, do którego kierowany jest wniosek. Organy wnioskujące powinny także należycie rozważyć, czy przekazanie postępowania karnego mogłoby przyczynić się do resocjalizacji danej osoby w przypadku, gdyby kara miała zostać wykonana w państwie, do którego kierowany jest wniosek.

*W tym celu należy wziąć pod uwagę przywiązanie danej osoby do państwa, do którego kierowany jest wniosek, to czy uważa je ona za miejsce powiązań rodzinnych, językowych, kulturowych, społecznych lub ekonomicznych, oraz wszelkie inne powiązania z państwem, do którego kierowany jest wniosek. **Ponadto właściwe organy często osiągają porozumienia w sprawie skoncentrowania postępowań na podstawie wskazania najodpowiedniejszej jurysdykcji. Takie porozumienia można osiągać podczas posiedzeń koordynacyjnych Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust), ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727²³, podczas posiedzeń dwustronnych lub wielostronnych bez interwencji Eurojustu lub w następstwie konsultacji przeprowadzonych na mocy decyzji ramowej 2009/948/WSiSW.***

- (29) Składając wniosek o przekazanie postępowania karnego, organ wnioskujący powinien – zanim rozważy przekazanie postępowania karnego wyłącznie na tej podstawie, że większość materiału dowodowego znajduje się w państwie, do którego kierowany jest wniosek – uwzględnić możliwości uzyskania materiału dowodowego z innych państw członkowskich za pomocą istniejących instrumentów wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych, takich jak, w *odniesieniu do związanych nią państw członkowskich*, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE²⁴, oraz w ramach wzajemnej pomocy prawnej.

²³ *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylecia decyzji Rady 2002/187/WSiSW (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138).*

²⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych (Dz.U. L 130 z 1.5.2014, s. 1).

- (30) Podejrzani lub oskarżeni lub pokrzywdzeni powinni mieć możliwość **zapropionowania**, aby dotyczące ich postępowanie karne zostało przekazane do innego państwa członkowskiego. **Propozycję taką można przedstawić właściwym organom państwa wnioskującego lub właściwym organom państwa, do którego kierowany jest wniosek, jeżeli uznają one, że istnieją powody, dla których przekazanie jest uzasadnione interesem wymiaru sprawiedliwości. Propozycje przekazania postępowania karnego mogą być przedstawiane w państwie wnioskującym przez podejrzanych lub oskarżonych lub pokrzywdzonych. Przedstawienie takich propozycji może być uzasadnione na przykład wtedy, gdy dane osoby wiedzą o tym, że w państwie członkowskim, do którego kierowany jest wniosek, toczy się postępowanie karne w odniesieniu do tych samych, częściowo tych samych lub innych okoliczności faktycznych przeciwko tym samym podejrzanych lub oskarżonym lub w odniesieniu do tych samych, częściowo tych samych lub powiązanych okoliczności faktycznych przeciwko innym osobom. Propozycje przekazania mogą być przedstawiane przez podejrzanych, oskarżonych lub pokrzywdzonych w państwie, do którego kierowany jest wniosek, na przykład gdy mają oni miejsce zamieszkania w tym państwie lub są jego obywatelami, lub wiedzą o wszczęciu postępowania w odniesieniu do tych samych, częściowo tych samych lub innych okoliczności faktycznych dotyczących tych samych podejrzanych lub oskarżonych.**

Propozycje takie powinny zostać *rozpatrzone i zaprotokołowane, ale nie powinny one* nakładać na organ wnioskujący ani na organ, do którego kierowany jest wniosek, obowiązku złożenia wniosku o przekazanie postępowania karnego ani obowiązku przekazania postępowania karnego *ani obowiązku rozpoczęcia w tym celu konsultacji z organem innego państwa członkowskiego*. Jeżeli w następstwie *propozycji* przekazania przedstawionej przez podejrzanego lub oskarżonego lub pokrzywdzonego, lub adwokata działającego w ich imieniu organy dowiedzą się o równoległym postępowaniu karnym, ■ są one zobowiązane do przeprowadzenia wzajemnych konsultacji zgodnie z decyzją ramową 2009/948/WSiSW.

- (31) Organ wnioskujący powinien jak najszybciej poinformować podejrzanego lub oskarżonego o planowanym **wniosku o** przekazanie **postępowania karnego** i powinien zapewnić takiej osobie możliwość przedstawienia opinii, **w tym na temat kwestii związanych ze sprawiedliwością naprawczą**, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, aby umożliwić organom uwzględnienie uzasadnionych interesów tej osoby przed wydaniem wniosku o przekazanie. **Informacja taka powinna zostać przekazana na piśmie. Informację tę można także przekazać ustnie, pod warunkiem że fakt jej przekazania zostanie odnotowany zgodnie z procedurą utrwalania czynności procesowych na mocy prawa krajowego. Informację tę można przekazać przy zastosowaniu standardowych formularzy. Jeżeli organ wnioskujący uzna to za konieczne, na przykład ze względu na wiek danego podejrzanego lub oskarżonego lub jego stan fizyczny lub psychiczny, możliwość przedstawienia ich opinii powinien uzyskać przedstawiciel prawny podejrzanego lub oskarżonego, jeżeli jest on dostępny.** Oceniając uzasadniony interes podejrzanego lub oskarżonego dotyczący otrzymania informacji o planowanym przekazaniu, organ wnioskujący powinien wziąć pod uwagę potrzebę zapewnienia poufności postępowania przygotowawczego oraz ryzyko narażenia na szwank postępowania karnego przeciwko tej osobie, **na przykład** gdy konieczne jest zabezpieczenie ważnego interesu publicznego, tak jak w sytuacji, w której takie informacje mogłyby narazić na szwank toczące się dochodzenia niejawne lub poważnie zaszkodzić bezpieczeństwu narodowemu państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie karne. Jeżeli organ wnioskujący nie może ustalić miejsca pobytu podejrzanego lub oskarżonego **ani skontaktować się z nim** mimo podjęcia starań w rozsądnym zakresie, obowiązek poinformowania takiej osoby powinien mieć zastosowanie od momentu **ustalenia miejsca pobytu podejrzanego lub oskarżonego lub skontaktowania się z nim.**

- (32) **Podczas** stosowania niniejszego rozporządzenia należy uwzględnić prawa ofiar, **w tym prawo do informacji**, określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE²⁵. Niniejszego rozporządzenia nie należy interpretować jako uniemożliwiającego państwom członkowskim przyznawanie pokrzywdzonym szerszych praw na mocy prawa krajowego niż prawa, które określa prawo Unii.
- (33) Podejmując decyzję o przekazaniu postępowania karnego, organ wnioskujący powinien należycie uwzględnić uzasadnione interesy pokrzywdzonych, w tym ich ochronę i **kwestie związane ze sprawiedliwością naprawczą**, oraz ocenić, czy przekazanie postępowania karnego może zaszkodzić skutecznemu korzystaniu przez **pokrzywdzonych** z praw przysługujących im w danym **postępowaniu** karnym. Obejmuje to na przykład umożliwienie pokrzywdzonym składania zeznań podczas rozprawy w państwie, do którego kierowany jest wniosek, jeżeli nie **jest** ono państwem członkowskim, w którym pokrzywdzeni mają miejsce zamieszkania, oraz poczynienie w tym celu odpowiednich przygotowań. Należy ponadto rozważyć możliwość uzyskiwania i udostępniania przez pokrzywdzonych materiału dowodowego, na przykład pochodzącego od świadków i biegłych, w celu dochodzenia odszkodowania lub skorzystania z programów ochrony świadków **lub programów sprawiedliwości naprawczej** w państwie, do którego kierowany jest wniosek. Przekazywanie postępowania karnego powinno pozostawać bez uszczerbku dla praw do odszkodowania przysługujących pokrzywdzonym. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na przepisy dotyczące odszkodowania i zwrotu mienia pokrzywdzonym w postępowaniach krajowych.

²⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57).

- (34) Jeżeli istnieje potrzeba, by zapewniona pokrzywdzonemu ochrona w państwie wnioskującym była kontynuowana w państwie, do którego kierowany jest wniosek, właściwe organy w państwie wnioskującym powinny rozważyć wydanie europejskiego nakazu ochrony **zgodnie** z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 606/2013²⁶ lub dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/99/UE²⁷ w **odniesieniu do związanych nią państw członkowskich**.

²⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 606/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 4).

²⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/99/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego nakazu ochrony (Dz.U. L 338 z 21.12.2011, s. 2).

(35) *Jeżeli organ wnioskujący zamierza złożyć wniosek o przekazanie postępowania karnego, powinien jak najszybciej poinformować o tym pokrzywdzonych mających miejsce zamieszkania lub – w przypadku osób prawnych – siedzibę w państwie wnioskującym, pod warunkiem że otrzymają oni informacje na temat postępowania karnego zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2012/29/UE, wdrożonej do prawa krajowego, lub, w przypadku osób prawnych – pod warunkiem, że złożyły one wniosek o otrzymanie informacji zgodnie z prawem krajowym. Organ wnioskujący powinien zapewnić takim osobom możliwość przedstawienia opinii, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, tak by organy mogły uwzględnić uzasadnione interesy tych osób przed wydaniem wniosku o przekazanie. Informacja taka powinna zostać przekazana na piśmie. Informację tę można także przekazać ustnie, pod warunkiem że fakt jej przekazania zostanie odnotowany zgodnie z procedurą utrwalania czynności procesowych na mocy prawa krajowego. Informację tę można przekazać przy zastosowaniu standardowych formularzy lub w przypadku wyjątkowo dużej liczby pokrzywdzonych, których należy poinformować, z wykorzystaniem innych środków publicznego informowania, takich jak specjalne instrumenty publikowania w internecie, do których organy wymiaru sprawiedliwości mają dostęp na mocy prawa krajowego. Jeżeli organ wnioskujący uzna to za konieczne na przykład ze względu na wiek pokrzywdzonego lub jego stan fizyczny lub psychiczny, możliwość przedstawienia opinii powinien uzyskać przedstawiciel prawny pokrzywdzonego, jeżeli jest on dostępny. Oceniając uzasadniony interes pokrzywdzonych dotyczący otrzymania informacji o planowanym wniosku o przekazanie, organ wnioskujący powinien wziąć pod uwagę potrzebę zapewnienia poufności postępowania przygotowawczego oraz ryzyko narażenia na szwank postępowań przygotowawczych, na przykład w sytuacjach, w których takie informacje mogłyby narazić na szwank toczące się dochodzenia niejawne lub poważnie zaszkodzić bezpieczeństwu narodowemu państwa wnioskującego.*

- (36) *Standardowe formularze można stosować również po to, aby ułatwić organowi wnioskującemu zwrócić się do organu, do którego kierowany jest wniosek, o pomoc w poinformowaniu podejrzanego lub oskarżonego, a także w niektórych sytuacjach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w przypadku gdy organ wnioskujący i organ, do którego kierowany jest wniosek, mogą udzielać sobie nawzajem pomocy w informowaniu podejrzanych lub oskarżonych lub pokrzywdzonych o decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego lub w sprawie odmowy przekazania postępowania karnego. Możliwość stosowania takich standardowych formularzy nie powinna wykluczać możliwości bezpośredniego przekazywania powiadomień przez organ wnioskujący lub organ, do którego kierowany jest wniosek, podejrzanym, oskarżonym lub pokrzywdzonym.*
- (37) Właściwe stosowanie niniejszego rozporządzenia zakłada komunikację między uczestniczącymi organami wnioskującymi a uczestniczącymi organami, do których kierowany jest wniosek, które należy zachęcać do wzajemnych konsultacji – w każdym przypadku, gdy jest to właściwe dla ułatwienia sprawnego i skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia – bezpośrednio lub, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem **■ Eurojustu ■** .

- (38) Organ wnioskujący powinien skonsultować się z organem, do którego kierowany jest wniosek, przed wydaniem wniosku o przekazanie postępowania karnego, w szczególności gdy jest to konieczne do ustalenia, czy przekazanie postępowania karnego leżałoby w interesie skutecznego i prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości – **w tym, czy jest to proporcjonalne i odpowiednie do celu danego postępowania** – a także czy jest prawdopodobne, że organ, do którego kierowany jest wniosek, powoła się na jedną z podstaw odmowy na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (39) Przesyłając wniosek o przekazanie postępowania karnego, organ wnioskujący powinien przedstawić dokładne i jasne informacje na temat okoliczności i warunków leżących u podstaw wniosku, a także wszelkie inne dokumenty uzupełniające, aby umożliwić organowi, do którego kierowany jest wniosek, podjęcie uzasadnionej decyzji w sprawie przekazania postępowania karnego. **Wypełniony formularz wniosku i – z myślą o obniżeniu kosztów i skróceniu czasu tłumaczenia – co najmniej zasadnicze części wszelkich pisemnych dokumentów uzupełniających lub informacji dołączonych do wniosku o przekazanie postępowania karnego powinny zostać przetłumaczone przez organ wnioskujący na język urzędowy państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub na dowolny inny język akceptowany na mocy niniejszego rozporządzenia. Zasadnicze części odnośnych dokumentów oznaczają te fragmenty, które organ, do którego kierowany jest wniosek, uważa za niezbędne, by podjąć uzasadnioną decyzję w sprawie wniosku o przekazanie postępowania karnego.**

- (40) Dopóki organ, do którego kierowany jest wniosek, nie podejmie decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego ***lub w sprawie odmowy*** przekazania postępowania karnego, organ wnioskujący powinien mieć możliwość wycofania wniosku, na przykład gdy dowie się o dodatkowych elementach, w związku z którymi przekazanie nie będzie wydawać się już uzasadnione. ***Informacje o wycofaniu wniosku o przekazanie postępowania karnego należy przekazać natychmiast organowi, do którego kierowany jest wniosek, oraz bez zbędnej zwłoki – podejrzanym lub oskarżonym i pokrzywdzonym, stosownie do przypadku.***
- (41) Organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien poinformować organ wnioskujący o swojej ■ decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego ***lub w sprawie odmowy przekazania postępowania karnego*** niezwłocznie i nie później niż 60 dni po otrzymaniu wniosku o przekazanie postępowania karnego. W szczególnych przypadkach, gdy organ, do którego kierowany jest wniosek, nie jest w stanie dotrzymać ***tego terminu***, na przykład jeżeli uzna, że konieczne są dodatkowe informacje, termin ten może zostać przedłużony jedynie o kolejne 30 dni, aby uniknąć nadmiernych ***opóźnień***. ***Wyrażając zgodę na przekazanie postępowania karnego, organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien podjąć należycie uzasadnioną decyzję. Jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, odrzuca wniosek o przekazanie, powinien poinformować organ wnioskujący o powodach odmowy. W tym celu wystarczy, by organ, do którego kierowany jest wniosek, przedstawił zwięzłe informacje na temat odpowiedniej podstawy lub odpowiednich podstaw odmowy.***

(42) *Jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, wyraził zgodę na przekazanie postępowania karnego, organ wnioskujący powinien bez zbędnej zwłoki przekazać oryginały lub uwierzytelnione odpisy wszystkich dokumentów znajdujących się w aktach sprawy lub przynajmniej ich istotnych części, wraz z ich tłumaczeniem. Po umorzeniu postępowania krajowego organ wnioskujący bez zbędnej zwłoki powinien przesłać organowi, do którego kierowany jest wniosek, wszelkie pozostałe istotne części akt sprawy w oryginale lub w formie uwierzytelzonego odpisu, w tym istotny fizyczny materiał dowodowy, taki jak przedmioty związane z przestępstwem lub próbki krwi lub próbki DNA. Oryginalne dokumenty należy przysyłać wyłącznie wtedy, gdy zwrócił się o to organ, do którego kierowany jest wniosek, na przykład jeżeli zaistniała potrzeba przeanalizowania danego dokumentu do celów kryminalistycznych. Ponadto oryginalne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy i fizyczny materiał dowodowy powinny zostać – jeżeli nie są już potrzebne w państwie, do którego kierowany jest wniosek – na żądanie organu wnioskującego zwrócone państwu wnioskującemu, na przykład gdy takie oryginalne dokumenty lub fizyczny materiał dowodowy są potrzebne do celów innego postępowania przygotowawczego w sprawach karnych. Jeżeli państwo wnioskujące, w odpowiedzi na prośbę państwa, do którego kierowany jest wniosek, wskazało, że nie zamierza odzyskiwać oryginalnych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy ani fizycznego materiału dowodowego, gdy nie jest on już potrzebny lub po zakończeniu postępowania, państwo, do którego kierowany jest wniosek, powinno mieć możliwość podjęcia decyzji, zgodnie ze swoim prawem krajowym, w sprawie pozostałego materiału dowodowego, w tym w sprawie tego, czy należy go zachować czy zniszczyć. Organy wnioskujące i organy, do których kierowany jest wniosek, mogą przeprowadzić konsultacje w celu określenia istotnych części akt sprawy, które należy przekazać i przetłumaczyć.*

- (43) *Po przyjęciu wniosku o przekazanie postępowania karnego i w celu ułatwienia sprawnego przekazania organy wnioskujące i organy, do których kierowany jest wniosek, powinny mieć możliwość skonsultowania się ze sobą, aby określić niezbędne dokumenty lub części takich dokumentów, które należy przekazać, a w razie potrzeby – także przetłumaczyć. Decyzja o przesłaniu wyłącznie części dokumentów powinna być jednak wyważona i oparta na starannym rozpatrzeniu danych dokumentów, tak aby nie szkodzić rzetelności postępowania.*
- (44) *Odmowy przekazania postępowania karnego nie należy udzielać, powołując się na podstawy inne niż podstawy przewidziane w niniejszym rozporządzeniu. Aby możliwe było wyrażenie zgody na przekazanie postępowania karnego, w państwie, do którego kierowany jest wniosek, powinna istnieć możliwość prowadzenia ścigania w sprawie okoliczności faktycznych leżących u podstaw postępowania karnego, które ma zostać przekazane. Organ, do którego kierowany jest wniosek, nie powinien wyrazić zgody na przekazanie mu postępowania karnego, jeżeli czyn, którego dotyczy wniosek, nie jest przestępstwem w państwie, do którego kierowany jest wniosek, lub gdy państwo, do którego kierowany jest wniosek, nie ma jurysdykcji w zakresie tego przestępstwa, chyba że wykonuje jurysdykcję przewidzianą niniejszym rozporządzeniem. Organ, do którego kierowany jest wniosek, nie powinien wyrazić zgody na przekazanie postępowania karnego również wtedy, gdy warunki dotyczące ścigania przestępstwa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, nie zostały spełnione. Przykładowo może tak być w przypadku, gdy pokrzywdzony nie złożył skargi w stosownym terminie, a skarga ta jest niezbędna, aby ścigać dane przestępstwo w państwie, do którego kierowany jest wniosek, lub w przypadku, gdy z powodu śmierci lub niepoczytalności podejrzanego lub oskarżonego ściganie stało się niemożliwe na podstawie prawa państwa, do którego kierowany jest wniosek. Ponadto nie należy wyrażać zgody na przekazanie postępowania karnego w przypadku innych przeszkód w ściganiu w państwie, do którego kierowany jest wniosek.*

Organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien mieć również możliwość odmowy przekazania postępowania karnego, jeżeli podejrzany lub oskarżony korzysta z przywileju lub immunitetu zgodnie z prawem państwa, do którego kierowany jest wniosek, na przykład w przypadku niektórych kategorii osób (takich jak dyplomaci) lub szczególnie chronionych relacji (takich jak uprzywilejowana relacja między adwokatem i jego klientem), lub jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, uważa, że takie przekazanie nie jest uzasadnione interesem skutecznego i prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości, na przykład ze względu na to, że nie jest spełnione żadne z kryteriów wymaganych do złożenia wniosku o przekazanie postępowania karnego, lub jeżeli formularz wniosku lub zaświadczenie dotyczące wniosku o przekazanie są niekompletne lub w sposób oczywisty nieprawidłowe i nie zostały uzupełnione ani poprawione przez organ wnioskujący, co nie pozwala organowi, do którego kierowany jest wniosek, na uzyskanie informacji niezbędnych do oceny wniosku o przekazanie postępowania karnego. Organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien mieć możliwość odrzucenia wniosku również wtedy, gdy dany czyn nie stanowi przestępstwa w miejscu, w którym został popełniony, a państwo, do którego kierowany jest wniosek, nie ma jurysdykcji pierwotnej w zakresie prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawie tego przestępstwa i w zakresie jego ścigania.

Ta podstawa odmowy uwzględnia zasadę terytorialności, która oznacza, że państwo, do którego kierowany jest wniosek, powinno mieć możliwość niewyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego w przypadkach, gdy zarzucane przestępstwo, które zostało popełnione poza terytorium państwa wnioskującego, nie stanowi przestępstwa w miejscu, w którym zostało popełnione, a prawo państwa członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, nie dopuszcza ścigania takich przestępstw, jeżeli zostały popełnione poza jego terytorium. Do celów niniejszego rozporządzenia „jurysdykcja pierwotna” oznacza jurysdykcję, która już została określona w prawie krajowym i która nie wynika z niniejszego rozporządzenia.

- (45) Zasada *ne bis in idem*, określona w art. 54–58 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z 14 czerwca 1985 r.²⁸ i w art. 50 Karty oraz zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, jest podstawową zasadą prawa karnego, zgodnie z którą oskarżony nie powinien być ponownie sądzony ani ukarany w postępowaniu karnym za przestępstwo, w odniesieniu do którego został już uprzednio uniewinniony lub za które został już skazany prawomocnym wyrokiem. W związku z tym organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien odmówić przekazania postępowania karnego, jeżeli przejęcie postępowania byłoby sprzeczne z tą zasadą.

²⁸ Konwencja wykonawcza do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluxu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19).

(46) *Analizując, czy wniosek o przekazanie postępowania karnego należy przyjąć czy odrzucić, organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien ocenić, czy takie przekazanie służyłoby celowi, jakim jest skuteczne i prawidłowe sprawowanie wymiaru sprawiedliwości. Ocenę tę należy przeprowadzać indywidualnie dla każdego przypadku z myślą o zidentyfikowaniu państwa członkowskiego, które jest najodpowiedniejsze do ścigania danego przestępstwa. Do celów tej oceny organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien dysponować szerokim marginesem swobody uznania. Ocena taka powinna ograniczać się do istotnych okoliczności danej sprawy, w tym do tego, czy istnieją okoliczności prima facie wskazujące, że przestępstwo nie zostało popełnione w całości lub w części na terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek, większość skutków lub znaczna część szkody spowodowanych przestępstwem – w przypadku gdy te skutki lub szkoda stanowią elementy ustawowych znamion przestępstwa – nie wystąpiły na terytorium tego państwa, a podejrzany lub oskarżony nie jest obywatelem tego państwa ani nie ma w nim miejsca zamieszkania. Sytuacja osobista, materialna lub rodzinna pokrzywdzonego, świadka lub innej zainteresowanej osoby nie powinna mieć decydującego znaczenia przy dokonywaniu oceny, czy przekazanie postępowania karnego służyłoby celowi, jakim jest skuteczne i prawidłowe sprawowanie wymiaru sprawiedliwości.*

- (47) Przed podjęciem decyzji o **odrzuceniu** wniosku o przekazanie postępowania karnego ze względu na którąkolwiek podstawę odmowy organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien w **stosownych przypadkach** skonsultować się z organem wnioskującym w celu uzyskania wszelkich niezbędnych dodatkowych informacji.
- (48) ***Państwo, do którego kierowany jest wniosek, powinno zapewnić podejrzanym i oskarżonym, a także pokrzywdzonym, dostęp do skutecznego środka odwoławczego od decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego, zgodnie z art. 47 Karty i z procedurami mającymi zastosowanie na mocy prawa krajowego, jeżeli stosowanie niniejszego rozporządzenia ma niekorzystny wpływ na prawa tych osób. Kontrola decyzji dotyczącej przekazania postępowania karnego powinna opierać się wyłącznie na kryteriach przewidzianych w podstawach odmowy wymienionych w niniejszym rozporządzeniu. Ocena, czy należy przekazać odnośne postępowanie karne, powinna obejmować uwzględnienie wszystkich okoliczności, które są istotne dla analizy tych kryteriów. Ocena ta często może obejmować nie tylko wyważenie interesów lub praw osób, których prawa mogą zostać naruszone, ale także specyfikę i praktyczne aspekty działania danego systemu wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych. Taki środek odwoławczy powinien pozostawać bez uszczerbku dla innych środków odwoławczych przewidzianych w prawie krajowym.***

- (49) *Organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien dysponować szeroką swobodą uznania podczas dokonywania oceny, czy przekazanie postępowania leży w interesie skutecznego i prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości i czy wniosek o przekazanie należy odrzucić ze względu na dowolną z opcjonalnych podstaw odmowy określonych w niniejszym rozporządzeniu. Analiza korzystania z takiej swobody uznania powinna ograniczać się do kontroli, czy organ, do którego kierowany jest wniosek, podejmując decyzję o przyjęciu wniosku o przekazanie postępowania, nie przekroczył w sposób oczywisty granic tej swobody.*
- (50) *Skutkiem wniesienia środka odwoławczego może być utrzymanie w mocy lub uchylene w całości lub w części decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego. Co do zasady w przypadku pozytywnego rozpatrzenia środka odwoławczego postępowanie karne wróci do państwa wnioskującego. W niektórych sytuacjach sąd może jednak również postanowić, zgodnie z prawem krajowym, że decyzja w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego może zostać utrzymana w mocy, o ile spełnione zostaną określone warunki lub dopełnione zostaną dodatkowe formalności, na przykład warunek uzupełnienia brakujących elementów formularza wniosku lub podjęcia dodatkowych środków w celu wykonania przekazania, takich jak kontynuowanie ochrony świadków.*

- (51) *W każdym przypadku zastosowanie środka odwoławczego na podstawie niniejszego rozporządzenia nie powinno skutkować kontrolą sprawy co do istoty, na przykład kontrolą tego, czy materiał dowodowy jest wystarczający, by uzasadnić wszczęcie lub kontynuowanie postępowania przygotowawczego, czy okoliczności faktyczne sprawy lub subiektywne aspekty – takie jak zamiar lub poważne zaniedbanie – zostały ustalone zgodnie z mającymi zastosowanie standardami, ani kontrolą wartości dowodowej lub mocy dowodowej już zgromadzonego materiału dowodowego lub wiarygodności zeznań.*
- (52) *W celu zagwarantowania skutecznego korzystania z prawa do środka odwoławczego państwo, do którego kierowany jest wniosek, powinno zapewnić podejrzanym, oskarżonym i pokrzywdzonym prawo dostępu do wszystkich dokumentów związanych z przekazaniem postępowania karnego, które stanowiły podstawę decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie na mocy niniejszego rozporządzenia i które są niezbędne do skutecznego zaskarżenia decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie. Prawo dostępu do takich dokumentów należy wykonywać zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie państwa, do którego kierowany jest wniosek, a prawo to może zostać ograniczone, gdyby naruszało poufność postępowania przygotowawczego lub w inny sposób narażało je na szwank lub gdyby szkodziło bezpieczeństwu osób. Każda odmowa takiego dostępu musi zostać wyważona względem praw danych osób, z uwzględnieniem poszczególnych etapów postępowania karnego. Ograniczenia takiego dostępu należy interpretować w sposób ścisły i zgodnie z zasadą prawa dostępu do bezstronnego sądu przewidzianą w Karcie.*

- (53) *Termin na skorzystanie ze skutecznego środka odwoławczego przez podejrzanego, oskarżonego lub pokrzywdzonego nie powinien być dłuższy niż 15 dni, licząc od daty otrzymania przez daną osobę uzasadnionej decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie. Sytuacje, w których podejrzanym, oskarżonym lub pokrzywdzonym nie zostali zidentyfikowani w momencie przekazania postępowania karnego i w których z tego powodu osób tych nie można było w momencie przekazania poinformować o uzasadnionej decyzji, powinny być regulowane prawem krajowym.*
- (54) Wyrażenie zgody na przekazanie postępowania karnego przez organ, do którego kierowany jest wniosek, powinno skutkować zawieszeniem lub umorzeniem postępowania karnego w państwie wnioskującym, aby uniknąć powielania środków w państwie wnioskującym i państwie, do którego kierowany jest wniosek. Powinno to **jednak** pozostawać bez uszczerbku dla **niezbędnych** środków w **ramach postępowania przygotowawczego** lub innych środków procesowych, **w tym niezbędnych pilnych środków, które państwo wnioskujące być może będzie musiało zastosować po otrzymaniu powiadomienia o przyjęciu wniosku przez organ, do którego kierowany jest wniosek, jeżeli będzie tego wymagać skuteczne i prawidłowe sprawowanie wymiaru sprawiedliwości.** Pojęciu „środków w ramach postępowania przygotowawczego lub innych środków procesowych” należy nadać wykładnię rozszerzającą, jako obejmującemu nie tylko wszelkie środki służące gromadzeniu materiału dowodowego, lecz także wszelkie czynności procesowe skutkujące zastosowaniem tymczasowego aresztowania lub jakichkolwiek innych środków tymczasowych. Aby uniknąć nadużywania środków zaskarżenia i zapewnić, aby postępowanie karne nie było **przedłużane w państwie wnioskującym, postępowanie karne w państwie wnioskującym powinno zostać umorzone, jak tylko środki w ramach postępowania przygotowawczego lub środki procesowe przestaną być stosowane lub nie będą już niezbędne.** Jeżeli w państwie, do którego kierowany jest wniosek, powołano się na środek odwoławczy o skutku zawieszającym, nie należy zawieszać ani umarzać postępowania karnego w państwie wnioskującym do czasu podjęcia decyzji w sprawie środka odwoławczego w państwie, do którego kierowany jest wniosek.

- (55) *W przypadkach gdy jurysdykcja w zakresie postępowania karnego wynika wyłącznie z niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zapewnienia w prawie krajowym podstawy prawnej tymczasowego pozbawienia wolności podejrzanego lub oskarżonego przebywającego w państwie, do którego kierowany jest wniosek, lub podstawy prawnej przyjęcia innych środków tymczasowych przez właściwy organ tego państwa, jeżeli otrzymano wniosek o przekazanie i nie podjęto jeszcze decyzji w sprawie jego przyjęcia lub odrzucenia. Takie tymczasowe pozbawienie wolności lub inne środki tymczasowe mogą być stosowane wyłącznie zgodnie z prawem krajowym i wyłącznie wtedy, gdy jest to niezbędne. Takie środki tymczasowe powinny podlegać tym samym gwarancjom procesowym mającym zastosowanie do tych samych środków na mocy prawa krajowego, w tym kontroli sądowej. Ponadto takie środki tymczasowe powinny być stosowane po przeprowadzeniu odpowiedniej oceny na podstawie informacji dostępnych organowi, do którego kierowany jest wniosek. Niniejsze rozporządzenie nie powinno **jednak** stanowić podstawy prawnej zatrzymania osób w celu ich fizycznego przekazania do państwa, do którego kierowany jest wniosek, tak aby państwo to mogło wszcząć postępowanie karne przeciwko tej osobie.*

- (56) ***Właściwy organ państwa***, do którego kierowany jest wniosek, powinien poinformować na piśmie organ wnioskujący o wszelkich decyzjach wydanych w momencie zakończenia postępowania karnego w państwie, do którego kierowany jest wniosek. Decyzja ramowa 2009/948/WSiSW nakłada podobny obowiązek w przypadku osiągnięcia porozumienia w sprawie skoncentrowania postępowań w jednym państwie członkowskim. W przypadku gdy organ, do którego kierowany jest wniosek, podejmie decyzję o umorzeniu postępowania karnego dotyczącego okoliczności faktycznych leżących u podstaw wniosku o przekazanie, powinien również podać powody takiego umorzenia. ***Co najmniej zasadnicze części takich informacji oraz ostatecznej decyzji wydanej na piśmie w państwie, do którego kierowany jest wniosek, powinny zostać przetłumaczone przez organ, do którego kierowany jest wniosek, na język urzędowy państwa wnioskującego lub na dowolny inny język dopuszczalny na mocy niniejszego rozporządzenia. Zasadnicze części odnośnych informacji i decyzji oznaczają te fragmenty, które organ wnioskujący uważa za niezbędne, by uzyskać wiedzę na temat ich ogólnej treści.***

- (57) Jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, podejmie decyzję o umorzeniu postępowania karnego dotyczącego okoliczności faktycznych leżących u podstaw wniosku o przekazanie, organ wnioskujący może kontynuować lub wznowić postępowanie karne, jeżeli nie pociąga to za sobą naruszenia zasady *ne bis in idem*, zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, tj. jeżeli decyzja ta nie wyklucza ostatecznie dalszego ścigania na mocy prawa państwa, do którego kierowany jest wniosek, i *nie została wydana po rozstrzygnięciu sprawy co do istoty*, a zatem ■ nie uniemożliwia prowadzenia dalszego postępowania w tym państwie w odniesieniu do tych samych czynów. Pokrzywdzeni powinni mieć możliwość wszczęcia postępowania karnego w państwie wnioskującym lub złożenia wniosku o wznowienie takiego postępowania zgodnie z prawem krajowym tego państwa, pod warunkiem że nie pociągałoby to za sobą naruszenia zasady *ne bis in idem*.
- (58) Po przekazaniu postępowania karnego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien stosować odpowiednie przepisy i procedury krajowe. Żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia nie powinien być interpretowany jako ingerujący w zasadę oportunistycznego ścigania, jeżeli jest ona przewidziana w prawie krajowym.

- (59) *Żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia nie powinien być interpretowany jako wpływający na długość terminu przedawnienia w państwie, do którego kierowany jest wniosek, przewidzianą w prawie krajowym tego państwa.*
- (60) *Aby zapewnić pełną skuteczność przekazania postępowania karnego, nie należy odmawiać dopuszczenia materiału dowodowego przekazanego przez organ wnioskujący w odpowiednim postępowaniu karnym toczącym się w państwie, do którego kierowany jest wniosek, wyłącznie ze względu na to, że materiał dowodowy został zgromadzony w innym państwie członkowskim. Właściwy sąd w państwie, do którego kierowany jest wniosek, powinien zachować swobodę uznania w zakresie oceny takiego materiału dowodowego zgodnie z prawem krajowym, a podejrzani i oskarżeni powinni zachować prawo do podważenia dopuszczalności takiego materiału dowodowego zgodnie z przysługującym im prawem do obrony zapisanym w Karcie. Zgodnie z tymi zasadami oraz zgodnie z poszanowaniem różnych systemów i tradycji prawnych państw członkowskich, o którym mowa w art. 67 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia nie może być interpretowany jako zakazujący sądom stosowania podstawowych zasad prawa krajowego dotyczących rzetelności postępowania, które sądy stosują w swoich systemach krajowych, w tym w systemach opartych na prawie precedensowym.*

(61) Państwo, do którego kierowany jest wniosek, powinno stosować swoje prawo krajowe w celu określenia kary mającej zastosowanie do danego przestępstwa. Jeżeli przestępstwo popełniono *na* terytorium państwa wnioskującego, organy, do których kierowany jest wniosek, mogą podczas ustalania kary uwzględnić maksymalny wymiar kary przewidzianej w prawie państwa wnioskującego, jeżeli jest to korzystne dla oskarżonego i zgodnie z prawem państwa, do którego kierowany jest wniosek. Należy to uwzględnić w sytuacjach, w których przekazanie postępowania karnego doprowadziłoby do zastosowania w państwie, do którego kierowany jest wniosek, kary wyższej niż maksymalna kara przewidziana za to samo przestępstwo w państwie wnioskującym, aby *zapewnić* jednoznaczny podejrzany lub oskarżonym określony stopień pewności prawa i przewidywalności prawa mającego zastosowanie. Jeżeli jurysdykcja państwa, do którego kierowany jest wniosek, opiera się wyłącznie na niniejszym rozporządzeniu, należy zawsze brać pod uwagę maksymalną karę przewidzianą w prawie państwa wnioskującego.

- (62) ***Każde państwo członkowskie powinno pokrywać własne koszty przekazania postępowania karnego, w tym koszty związane z wykonywaniem praw procesowych przysługujących podejrzanemu lub oskarżonemu w każdym z odnośnych państw członkowskich, zgodnie z mającym zastosowaniem prawem unijnym i krajowym.***
- Państwa członkowskie nie powinny mieć możliwości dochodzenia od siebie nawzajem zwrotu kosztów wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia. Jeżeli jednak państwo wnioskujące poniosło duże lub nadzwyczajne koszty, w ***szczególności*** związane z tłumaczeniem dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, które mają zostać przekazane państwu, do którego kierowany jest wniosek, organ, do którego kierowany jest wniosek, powinien rozważyć propozycję organu wnioskującego dotyczącą podziału kosztów. ***W takich przypadkach organ wnioskujący i organ, do którego kierowany jest wniosek, powinny skonsultować się ze sobą w celu osiągnięcia porozumienia dotyczącego podziału kosztów. Wskazane jest, aby takie konsultacje odbyły się, zanim wniosek o przekazanie zostanie wydany. Jeżeli osiągnięcie porozumienia nie jest możliwe przed podjęciem decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego, organ wnioskujący może postanowić o wycofaniu wniosku zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub podtrzymać wniosek i przejąć tę część kosztów, która uznana została za szczególnie wysoką.***

- (63) Współpracę i wymianę informacji między organami wnioskującymi a organami, do których kierowane są wnioski, ułatwiłoby stosowanie standardowego **formularza wniosku** przetłumaczonego na wszystkie języki urzędowe Unii, umożliwiając tym organom szybsze i skuteczniejsze podejmowanie decyzji w sprawie wniosku o przekazanie. **Obniżyłoby to również** koszty tłumaczeń pisemnych i **przyczyniłoby się do** poprawienia jakości wniosków.
- (64) **Formularz wniosku** powinien zawierać wyłącznie dane osobowe niezbędne do ułatwienia organowi, do którego kierowany jest wniosek, podjęcia decyzji w sprawie wniosku. **Formularz wniosku** powinien zawierać wskazanie kategorii danych osobowych, takich jak to, czy dana osoba jest podejrzanym, oskarżonym czy pokrzywdzonym, a także określone pola dla każdej z **tych** kategorii.
- (65) Aby móc skutecznie zareagować na ewentualną potrzebę wprowadzenia zmian do **formularza wniosku**, który ma być wykorzystywany na potrzeby składnia wniosku o przekazanie postępowania karnego, **lub do innych formularzy**, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 **TFUE** w odniesieniu do zmiany załącznika do niniejszego rozporządzenia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na szczeblu eksperckim, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z 13 kwietnia 2016 r.²⁹ W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

²⁹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

(66) Aby zapewnić szybką, bezpośrednią, interoperacyjną, niezawodną i bezpieczną wymianę danych dotyczących spraw, komunikacja na podstawie niniejszego rozporządzenia między organem wnioskującym a organem, do którego kierowany jest wniosek, oraz przy udziale organów centralnych – jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło organ centralny, a także z Eurojustem, powinna co do zasady odbywać się za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego w rozumieniu rozporządzenia *Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2844*³⁰.

W szczególności zdecentralizowany system informatyczny powinien być co do zasady wykorzystywany do wymiany *formularzy wniosku* oraz wszelkich innych istotnych informacji i dokumentów, a także do wszelkiej innej komunikacji między organami na podstawie niniejszego rozporządzenia. Jeżeli zastosowanie ma co najmniej jeden z wyjątków wymienionych w rozporządzeniu (UE) 2023/2844, w szczególności w przypadku, gdy korzystanie ze zdecentralizowanego systemu informatycznego nie jest możliwe lub odpowiednie, można skorzystać z innych środków komunikacji określonych w tym rozporządzeniu.

(67) Zamiast z krajowego systemu informatycznego państwa członkowskie mogłyby korzystać z oprogramowania opracowanego przez Komisję („oprogramowanie wzorcowe”). Oprogramowanie wzorcowe powinno mieć strukturę modułową, co oznacza, że powinno być oprogramowaniem pakietowym dostarczanym niezależnie od elementów systemu e-CODEX niezbędnych do podłączenia tego oprogramowania do zdecentralizowanego systemu informatycznego. Dzięki tej strukturze państwa członkowskie powinny mieć możliwość wykorzystania lub usprawnienia swojej istniejącej krajowej infrastruktury komunikacji sądowej na potrzeby zastosowań transgranicznych.

³⁰ *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2844 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych i handlowych o charakterze transgranicznym oraz współpracy wymiarów sprawiedliwości i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych o charakterze transgranicznym oraz zmieniające niektóre akty w tych dziedzinach (Dz.U. L 2023/2844 z 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>)*

- (68) Komisja powinna być odpowiedzialna za utworzenie, rozwój i utrzymanie oprogramowania wzorcowego. Komisja powinna zaprojektować, rozwijać i utrzymywać oprogramowanie wzorcowe w sposób umożliwiający administratorom zapewnienie zgodności z wymogami i zasadami dotyczącymi ochrony danych określonymi w **rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725**³¹ i w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680³², w szczególności z obowiązkami w zakresie uwzględniania ochrony danych w fazie projektowania i w zakresie domyślnej ochrony danych, jak również w zakresie zachowania wysokiego poziomu cyberbezpieczeństwa. Oprogramowanie wzorcowe powinno również zawierać odpowiednie środki techniczne i umożliwiać stosowanie środków organizacyjnych niezbędnych do zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i interoperacyjności, z uwzględnieniem możliwości wymiany szczególnych kategorii danych. Komisja nie przetwarza danych osobowych w kontekście tworzenia, rozwoju i utrzymywania oprogramowania wzorcowego.

³¹ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).**

³² **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).**

- (69) Oprogramowanie wzorcowe opracowane przez Komisję jako system back-end powinno w zaprogramowany sposób gromadzić dane statystyczne niezbędne do celów monitorowania, a dane takie należy przekazywać Komisji. Jeżeli państwa członkowskie postanowią korzystać z krajowych systemów informatycznych zamiast oprogramowania wzorcowego opracowanego przez Komisję, systemy takie mogą być wyposażone w funkcję zaprogramowanego gromadzenia tych danych i w takim przypadku dane te należy przekazywać Komisji. Łącznik e-CODEX również można wyposażyć w funkcję umożliwiającą uzyskanie odpowiednich danych statystycznych.
- (70) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do ustanowienia zdecentralizowanego systemu informatycznego. Uprawnienia te należy wykonywać zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011³¹.

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(71) Niniejsze rozporządzenie powinno stanowić podstawę prawną wymiany danych osobowych między państwami członkowskimi do celów przekazywania postępowania karnego **zgodnie** z art. 8 i art. **10 lit. a)** dyrektywy (UE) 2016/680. Jednak w odniesieniu do wszelkich innych aspektów, takich jak okres przechowywania danych osobowych otrzymanych przez organ wnioskujący, przetwarzanie danych osobowych przez organy wnioskujące i organy, do których kierowane są wnioski, powinno podlegać przepisom krajowym państw członkowskich przyjętym zgodnie z dyrektywą (UE) 2016/680. Organ wnioskujący i organ, do którego kierowany jest wniosek, należy uznać za administratorów w odniesieniu do przetwarzania **■** danych osobowych na mocy tej dyrektywy. Organy centralne **mogą** udzielać wsparcia administracyjnego organom wnioskującym i organom, do których kierowane są wnioski, oraz – w zakresie, w jakim przetwarzają one dane osobowe w imieniu tych administratorów – należy je uznać za podmioty przetwarzające odnośnego administratora. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez Eurojust zastosowanie w kontekście niniejszego rozporządzenia powinno mieć rozporządzenie (UE) **■** 2018/1725, bez uszczerbku dla szczegółowych przepisów o ochronie danych zawartych w rozporządzeniu (UE) **■** 2018/1727. **Żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia nie powinien być interpretowany jako dodatkowo rozszerzający prawa dostępu na inne unijne systemy informacyjne na mocy unijnych aktów prawnych ustanawiających te systemy.**

- (72) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia – czyli przekazywanie postępowania karnego – nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiar i skutki możliwe jest lepsze osiągnięcie tego celu na szczeblu Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (*TUE*). Zgodnie z zasadą proporcjonalności ■ określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (73) Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do *TUE i do TFUE*, w piśmie *otrzymanym w dniu 19 lipca 2023 r.* Irlandia powiadomiła o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.
- (74) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do *TUE i do TFUE*, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (75) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) **2018/1725** skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu **22 maja 2023 r.**³³,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

³³ *Dz.U. C 253 z 18.7.2023, s. 6.*

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące przekazywania postępowań karnych między państwami członkowskimi w celu poprawy skutecznego i prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości w ramach wspólnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie we wszystkich przypadkach przekazywania postępowań karnych, *które są prowadzone w państwach członkowskich Unii*.
3. Niniejsze rozporządzenie nie skutkuje zmianą obowiązku przestrzegania praw podstawowych i zasad prawnych zapisanych w art. 6 *TUE*.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się ■ następujące definicje:

- (1) „państwo wnioskujące” oznacza państwo członkowskie, **w którym prowadzone jest postępowanie karne i w którym** wydano wniosek o przekazanie **tego** postępowania **do innego państwa członkowskiego lub które rozpoczęło konsultacje dotyczące ewentualnego przekazania lub które otrzymało wniosek o konsultacje na podstawie art. 5 ust. 3 lub art. 14 ust. 2;**
- (2) „państwo, do którego kierowany jest wniosek” oznacza państwo członkowskie, do którego przesyłany jest wniosek o przekazanie postępowania karnego do celów przejęcia tego postępowania **lub które otrzymało wniosek o konsultacje dotyczące ewentualnego przekazania lub które rozpoczęło konsultacje na podstawie art. 5 ust. 3 lub art. 14 ust. 2;**

(3) „organ wnioskujący” oznacza:

- a) sędziego, sąd, sędziego śledczego lub prokuratora właściwego w danej sprawie; lub
- b) każdy inny właściwy organ wyznaczony jako taki przez państwo wnioskujące, który w danym przypadku działa w charakterze organu dochodzeniowego w postępowaniu karnym właściwego do złożenia wniosku o przekazanie postępowania karnego zgodnie z prawem krajowym. Ponadto zanim wniosek o przekazanie postępowania karnego zostanie przesłany organowi, do którego kierowany jest wniosek, wniosek ten zatwierdza sędzia, sąd, sędzia śledczy lub prokurator w państwie wnioskującym, po zbadaniu jego zgodności z warunkami wydania takiego wniosku na mocy niniejszego rozporządzenia. Jeżeli wniosek o przekazanie postępowania karnego został zatwierdzony przez sędziego, sąd, sędziego śledczego lub prokuratora, organ ten może również zostać uznany za organ wnioskujący do celów przesłania wniosku;

- (4) „organ, do którego kierowany jest wniosek” oznacza sędziego, sąd, sędziego śledczego lub prokuratora właściwego do podejmowania decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego **lub w sprawie odmowy przekazania postępowania karnego zgodnie z art. 11 ust. 1** oraz do podejmowania – **jeżeli zezwala na to system prawny państwa, do którego kierowany jest wniosek – kolejnych środków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub** wszelkich środków zgodnie z jego prawem krajowym.

Bez uszczerbku dla wymogu, zgodnie z którym decyzja w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego lub w sprawie odmowy przekazania postępowania karnego, o której to decyzji mowa w art. 11 ust. 1, musi zostać podjęta wyłącznie przez sędziego, sąd, sędziego śledczego lub prokuratora na podstawie dokonanej przez nich oceny podstaw odmowy przewidzianych w art. 12, państwo, do którego kierowany jest wniosek, może – ze względu na strukturę swojego wewnętrznego systemu prawnego opierającą się na prawie precedensowym, jeżeli zgodnie z krajowym systemem prawnym sądy ani prokurator w tym państwie nie mogą podejmować środków innych niż decyzja w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego lub w sprawie odmowy przekazania postępowania karnego, o której to decyzji mowa w art. 11 ust. 1 – postanowić, że inny organ, właściwy do podejmowania środków w postępowaniu karnym na mocy prawa krajowego, podejmuje środki mające służyć wyłącznie ułatwieniu podejmowania takich decyzji sądowych. Taki inny właściwy organ może również podjąć kolejne środki do celów niniejszego rozporządzenia;

- (5) „zdecentralizowany system informatyczny” oznacza zdecentralizowany system informatyczny zdefiniowany w art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) **2023/2844**;
- (6) „pokrzywdzony” oznacza ofiarę zdefiniowaną w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2012/29/UE **lub osobę prawną zdefiniowaną w prawie krajowym, która doznała szkody lub straty majątkowej bezpośrednio spowodowanej przestępstwem będącym przedmiotem postępowania karnego, do którego ma zastosowanie niniejsze rozporządzenie.**

Artykuł 3
Jurysdykcja

1. ***W zakresie, w jakim w państwie, do którego kierowany jest wniosek, jurysdykcja nie została już określona prawem krajowym, do celów*** niniejszego rozporządzenia państwo, do którego kierowany jest wniosek, ma jurysdykcję w odniesieniu do każdego przestępstwa, do którego ma zastosowanie prawo państwa wnioskującego, ■ w sytuacjach gdy:
- a) państwo to odmawia przekazania podejrzanego lub oskarżonego, który przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, i który jest obywatelem tego państwa lub ma w nim miejsce zamieszkania – na podstawie art. 4 pkt 7 lit. b) decyzji ramowej 2002/584/WSiSW;
 - b) państwo to odmawia przekazania podejrzanego lub oskarżonego, wobec którego wydano europejski nakaz aresztowania i który przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, i który jest obywatelem tego państwa lub ma w nim miejsce zamieszkania, jeżeli stwierdzi, że – w wyjątkowych sytuacjach – istnieją istotne podstawy, by sądzić, na podstawie konkretnego i obiektywnego materiału dowodowego, że przekazanie stanowiłoby, w szczególnych okolicznościach danej sprawy, oczywiste naruszenie odpowiedniego prawa podstawowego określonego w art. 6 *TUE* i w Karcie;

- c) większość skutków przestępstwa lub istotna część szkody **stanowiące** elementy ustawowych znamion przestępstwa wystąpiły **na** terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek;
 - d) przeciwko podejrzanemu lub oskarżonemu toczy się w państwie, do którego kierowany jest wniosek, postępowanie karne w odniesieniu do innych okoliczności faktycznych, a podejrzany lub oskarżony jest obywatelem państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub ma w nim miejsce zamieszkania;
 - e) w państwie, do którego kierowany jest wniosek, toczy się postępowanie karne w odniesieniu do tych samych, częściowo tych samych **lub powiązanych** okoliczności faktycznych przeciwko innym osobom, a podejrzany lub oskarżony w postępowaniu karnym, które ma zostać przekazane, jest obywatelem państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub ma w nim miejsce zamieszkania.
2. Jurysdykcja ustalona przez państwo, do którego kierowany jest wniosek, wyłącznie na mocy ust. 1 może być wykonywana tylko na podstawie wniosku o przekazanie postępowania karnego **na mocy niniejszego rozporządzenia**.

Artykuł 4

Odstąpienie od postępowania karnego, jego zawieszenie lub umorzenie ***przez państwo wnioskujące***

Każde państwo członkowskie mające na mocy prawa krajowego jurysdykcję w zakresie ścigania danego przestępstwa może, do celów stosowania niniejszego rozporządzenia, odstąpić od postępowania karnego **■**, zawiesić je lub umorzyć, aby umożliwić przekazanie postępowania karnego w odniesieniu do tego przestępstwa państwu, do którego kierowany jest wniosek.

Rozdział 2

Przekazanie postępowania karnego

Artykuł 5

Kryteria dotyczące składania wniosku o przekazanie postępowania karnego

1. Wniosek o przekazanie postępowania karnego można wydać wyłącznie wtedy, gdy organ wnioskujący uzna, że cel, jakim jest skuteczne i prawidłowe sprawowanie wymiaru sprawiedliwości, ***obejmujący proporcjonalność***, można skuteczniej osiągnąć poprzez przeprowadzenie odpowiedniego postępowania karnego w innym państwie członkowskim.

2. *Analizując, czy złożyć wniosek o przekazanie postępowania karnego*, organ wnioskujący bierze pod uwagę w szczególności następujące kryteria:
- a) przestępstwo popełniono w *całości lub w części na* terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub większość skutków *przestępstwa* lub istotna część szkody *stanowiące elementy ustawowych znamion* przestępstwa wystąpiły *na* terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek;
 - b) *co najmniej jeden podejrzany* lub oskarżony jest *obywatelem* państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub *ma w nim miejsce zamieszkania*;
 - c) *co najmniej jeden podejrzany* lub oskarżony przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, a państwo to odmawia przekazania *tych osób* do państwa wnioskującego ■ na podstawie:
 - (i) art. 4 pkt 2 ■ decyzji ramowej 2002/584/WSiSW;

- (ii) *art. 4 pkt 3 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW*, jeżeli taka odmowa nie opiera się na prawomocnym wyroku wydanym wobec tej osoby w odniesieniu do tego samego przestępstwa, co uniemożliwia prowadzenie dalszego postępowania karnego; **lub**
- (iii) *art. 4 pkt 7 decyzji* ■ *ramowej 2002/584/WSiSW*;
- d) *co najmniej jeden podejrzany* lub oskarżony przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, a państwo to odmawia przekazania **tych osób**, wobec których wydano europejski nakaz aresztowania, jeżeli stwierdzi, że – w wyjątkowych sytuacjach – istnieją istotne podstawy, by sądzić, na podstawie konkretnego i obiektywnego materiału dowodowego, że przekazanie stanowiłoby, w szczególnych okolicznościach danej sprawy, oczywiste naruszenie odpowiedniego prawa podstawowego określonego w art. 6 **TUE** i w Karcie;
- e) większość materiału dowodowego mającego znaczenie dla postępowania przygotowawczego znajduje się w państwie, do którego kierowany jest wniosek, **lub** w państwie tym ma **miejsce zamieszkania** większość świadków mających znaczenie dla sprawy;

- f) w państwie, do którego kierowany jest wniosek, toczy się przeciwko podejrzanemu lub oskarżonemu postępowanie karne w odniesieniu do tych samych, **częściowo tych samych** lub innych okoliczności faktycznych;
- g) w państwie, do którego kierowany jest wniosek, toczy się przeciwko innym osobom postępowanie karne w odniesieniu do tych samych, **częściowo tych samych** lub powiązanych okoliczności faktycznych;
- h) **co najmniej jeden podejrzany** lub oskarżony **odbywa** lub **ma** odbyć karę pozbawienia wolności w państwie, do którego kierowany jest wniosek;
- i) wykonanie kary w państwie, do którego kierowany jest wniosek, może zwiększyć szanse na resocjalizację skazanego lub istnieją inne powody stosowniejszego wykonania kary w państwie, do którego kierowany jest wniosek;
- j) **co najmniej jeden** pokrzywdzony jest obywatelem państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub ma w nim miejsce zamieszkania. **Należytego uwzględnienia wymagają dzieci będące pokrzywdzonymi i inne grupy wymagające szczególnego traktowania;**

k) właściwe organy państw członkowskich osiągnęły porozumienie na podstawie decyzji ramowej 2009/948/WSiSW – lub w inny sposób – w sprawie skoncentrowania postępowania w jednym państwie członkowskim.

3. Podejrzany lub oskarżony lub *pokrzywdzony mogą, zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym, zaproponować* właściwym organom państwa wnioskującego lub państwa, do którego kierowany jest wniosek, *aby dane postępowanie karne zostało przekazane na warunkach* określonych w niniejszym rozporządzeniu. *Propozycje takie rozpatruje się i protokołuje, wykorzystując procedurę utrwalania czynności procesowych, zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego. Jeżeli propozycja została przedstawiona właściwemu organowi w państwie, do którego kierowany jest wniosek, organ, do którego kierowany jest wniosek, może skonsultować się z organem wnioskującym. Propozycje* przedstawione na podstawie niniejszego ustępu nie nakładają na państwo **■** wnioskujące obowiązku złożenia wniosku o przekazanie postępowania karnego ani obowiązku przekazania postępowania karnego do państwa, do którego kierowany jest wniosek, *a na organ wnioskujący lub organ, do którego kierowany jest wniosek – obowiązku rozpoczęcia wzajemnych konsultacji.*

Artykuł 6

Prawa podejrzanego lub oskarżonego

1. Przed wydaniem wniosku o przekazanie postępowania karnego organ wnioskujący uwzględni należyte, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, uzasadnione interesy podejrzanego lub oskarżonego, *w tym aspekty związane ze sprawiedliwością naprawczą.*
2. *Prawa określone w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu oraz w art. 15 i 17 mają zastosowanie do podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym od momentu, gdy osoby te dowiadują się od właściwych organów państwa członkowskiego, w drodze oficjalnego powiadomienia lub w inny sposób, że są podejrzone lub oskarżone o popełnienie przestępstwa, i niezależnie od tego, czy osoby te są pozbawione wolności.*

3. O ile nie narusza to poufności postępowania przygotowawczego *ani w inny sposób nie naraża go na szwank, organ wnioskujący informuje podejrzanego lub oskarżonego* o planowanym *wniosku o* przekazanie postępowania karnego, *zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym i w* zrozumiałym dla danej osoby języku, a także *umożliwia tym osobom, zanim złożą wniosek*, przedstawienie opinii *na temat przekazania, w tym na temat aspektów związanych ze sprawiedliwością naprawczą, chyba że nie można ustalić miejsca pobytu tych osób ani skontaktować się z nimi mimo podjęcia przez organ wnioskujący starań w rozsądnym zakresie.* Jeżeli wniosek o przekazanie postępowania karnego jest sporządzany w następstwie *propozycji* podejrzanego lub oskarżonego przedstawionej na podstawie art. 5 ust. 3, takie *poinformowanie* podejrzanego lub oskarżonego, który przedstawił *propozycję*, nie jest wymagane.
4. *Jeżeli podejrzanym lub oskarżonym postanowi przedstawić opinię, o której mowa w ust. 3, czyni to nie później niż dziesięć dni po otrzymaniu informacji o planowanym przekazaniu i uzyskaniu możliwości przedstawienia opinii.* Organ wnioskujący, podejmując decyzję w sprawie złożenia wniosku o przekazanie postępowania karnego, uwzględnia i *protokołuje tę opinię. Opinię protokołuje się, wykorzystując procedurę utrwalania czynności procesowych, zgodnie z prawem państwa wnioskującego.*

5. *Jeżeli podejrzany lub oskarżony przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, organ wnioskujący może, do celów udzielenia informacji i uzyskania opinii podejrzanego lub oskarżonego zgodnie z ust. 3 i 4, przesłać organowi, do którego kierowany jest wniosek, formularz zawarty w załączniku II, uzupełniony odpowiednimi informacjami. W takich przypadkach organ, do którego kierowany jest wniosek, udziela podejrzanemu lub oskarżonemu informacji i umożliwia mu przedstawienie opinii zgodnie z ust. 3 i 4. Organ, do którego kierowany jest wniosek, informuje o tym odpowiednio organ wnioskujący i przesyła mu opinię podejrzanego lub oskarżonego.*
6. *Jeżeli podejrzany lub oskarżony został poinformowany o planowanym przekazaniu zgodnie z ust. 3, organ wnioskujący bez zbędnej zwłoki informuje go również, w zrozumiałym dla danej osoby języku, o wydaniu wniosku o przekazanie postępowania karnego ■ .*
7. *Jeżeli podejrzany lub oskarżony przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, organ wnioskujący może, do celów udzielenia informacji zgodnie z ust. 6, przesłać organowi, do którego kierowany jest wniosek, uzupełniony formularz zawarty w załączniku III. W takich przypadkach organ, do którego kierowany jest wniosek, przekazuje te informacje podejrzanemu lub oskarżonemu oraz informuje o tym organ wnioskujący.*

Artykuł 7

Prawa pokrzywdzonego

1. Przed **wydaniem** wniosku o przekazanie postępowania karnego organ wnioskujący należycie uwzględni, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, uzasadnione interesy pokrzywdzonego, **w tym kwestie sprawiedliwości naprawczej**.
2. O ile nie narusza to poufności postępowania przygotowawczego **ani w inny sposób nie naraża go na szwank, organ wnioskujący informuje** pokrzywdzonego, **który** ma miejsce zamieszkania **lub, w przypadku osoby prawnej – siedzibę** w państwie wnioskującym i **który otrzymuje informacje zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2012/29/UE, wdrożonej do prawa krajowego, lub, w przypadku osoby prawnej, zgodnie z prawem krajowym,** o planowanym **wniosku o** przekazanie postępowania karnego, **zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym i** w zrozumiałym dla danej osoby języku, a także **umożliwia mu, zanim złoży wniosek,** przedstawienie opinii, **w tym na temat aspektów związanych ze sprawiedliwością naprawczą.** Jeżeli **wniosek o przekazanie postępowania karnego jest sporządzany w następstwie propozycji** pokrzywdzonego **przedstawionej zgodnie z art. 5 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, organ wnioskujący nie jest zobowiązany do przekazania pokrzywdzonemu wyżej wymienionej informacji.** ■

3. ***Jeżeli pokrzywdzony postanowi przedstawić opinię, o której mowa w ust. 2, czyni to nie później niż dziesięć dni po otrzymaniu informacji o planowanym przekazaniu i uzyskaniu możliwości przedstawienia opinii.*** Organ wnioskujący, podejmując decyzję w sprawie złożenia wniosku o przekazanie postępowania karnego, uwzględnia i ***protokoluje tę opinię. Opinię protokołuje się, wykorzystując procedurę utrwalania czynności procesowych, zgodnie z prawem państwa wnioskującego.***
4. Jeżeli ***pokrzywdzony został poinformowany o planowanym przekazaniu*** zgodnie z ***ust. 2***, organ wnioskujący ***bez zbędnej zwłoki*** informuje go **█**, w zrozumiałym dla danej osoby języku, o wydaniu wniosku o przekazanie postępowania karnego **█**.

█

Artykuł 8

Procedura składania wniosku o przekazanie postępowania karnego

1. Wniosek o przekazanie postępowania karnego jest sporządzany **przez organ wnioskujący** przy zastosowaniu **formularza wniosku** zawartego w **załączniku I**. Organ wnioskujący podpisuje **formularz wniosku** oraz poświadcza prawdziwość i poprawność jego treści.
2. Wniosek o przekazanie postępowania karnego jest należycie uzasadniony i zawiera w szczególności następujące informacje:
 - a) **informacje** o organie wnioskującym;
 - b) opis przestępstwa będącego przedmiotem postępowania karnego oraz mające zastosowanie przepisy prawa karnego w państwie wnioskującym;

- c) powody, dla których przekazanie *postępowania karnego* jest niezbędne i właściwe, w szczególności, które z kryteriów określonych w art. 5 ust. 2 mają zastosowanie;
- d) dostępne niezbędne informacje na temat podejrzanego lub oskarżonego oraz pokrzywdzonego;
- e) ocenę skutków przekazania postępowania karnego dla praw podejrzanego lub oskarżonego oraz pokrzywdzonego, *na podstawie informacji dostępnych organowi wnioskującemu, w tym, w stosownych przypadkach, na podstawie opinii uzyskanej od odnośnych osób zgodnie z art. 6 ust. 3 i 4 lub art. 7 ust. 2 i 3 lub propozycji przedstawionych na podstawie art. 5 ust. 3;*
- f) informacje o czynnościach lub środkach procesowych mających znaczenie dla postępowania karnego, które zostały podjęte w państwie wnioskującym, *w tym o wszelkich aktualnie stosowanych tymczasowych środkach przymusu oraz o terminie stosowania takich środków;*
- g) wszelkie mające zastosowanie szczególne warunki *dotyczące* przetwarzania danych osobowych zgodnie z art. 9 ust. 3 dyrektywy (UE) 2016/680.

3. Jeżeli podejrzany lub oskarżony przedstawił opinię na podstawie art. 6 ust. 3 i 4 lub *jeżeli* pokrzywdzony przedstawił opinię zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3, opinię tę przekazuje się organowi, do którego kierowany jest wniosek, wraz z wnioskiem o przekazanie postępowania karnego. Jeżeli opinia podejrzanego, oskarżonego lub pokrzywdzonego została przedstawiona ustnie, organ wnioskujący zapewnia, aby organ, do którego kierowany jest wniosek, miał dostęp do pisemnego zapisu takiego oświadczenia.
4. W razie potrzeby do wniosku o przekazanie postępowania karnego dołącza się wszelkie dodatkowe istotne informacje i dokumenty.
5. Uzupełniony *formularz wniosku*, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, *jak również zasadnicze części* wszelkich innych informacji pisemnych towarzyszących wnioskowi o przekazanie postępowania karnego ■ , są tłumaczone na język urzędowy państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub na jakikolwiek inny język, który państwo, do którego kierowany jest wniosek, akceptuje zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. d).

6. Organ wnioskujący przesyła wniosek o przekazanie postępowania karnego bezpośrednio organowi, do którego kierowany jest wniosek, lub, w stosownych przypadkach, przy udziale organu centralnego, o którym mowa w art. 20. Organ wnioskujący i organ, do którego kierowany jest wniosek, prowadzą wszelką pozostałą oficjalną komunikację bezpośrednio lub, w stosownych przypadkach, przy udziale organu centralnego, o którym mowa w art. 20.
7. Jeżeli organ wnioskujący nie ma informacji o organie, do którego kierowany jest wniosek, podejmuje on wszelkie niezbędne działania, w tym za pośrednictwem punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowej **zgodnie z decyzją Rady 2008/976/WSiSW³³**, by ustalić, który organ w *państwie, do którego kierowany jest wniosek*, jest właściwy do podjęcia decyzji na mocy art. 11 *ust. 1*.
8. ***Bez zbędnej zwłoki po otrzymaniu formularza wniosku i w każdym razie w terminie siedmiu dni od jego otrzymania organ, do którego kierowany jest wniosek, przesyła organowi wnioskującemu potwierdzenie odbioru. Obowiązek ten dotyczy zarówno, w stosownych przypadkach, organu centralnego, o którym mowa w art. 20, jak i organu, do którego kierowany jest wniosek i który otrzymuje od organu centralnego wniosek o przekazanie postępowania karnego.***

³³ ***Decyzja Rady 2008/976/WSiSW z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie Europejskiej Sieci Sądowej (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 130).***

9. Jeżeli organ, który otrzymał wniosek, znajdujący się w państwie, do którego kierowany jest wniosek, nie jest właściwy do podjęcia decyzji na mocy art. 11, bez zbędnej zwłoki przesyła wniosek właściwemu organowi, do którego kierowany jest wniosek, w tym samym państwie członkowskim i informuje o tym organ wnioskujący.

Artykuł 9

Informacje przekazywane przez organ wnioskujący *po przekazaniu wniosku*

1. Organ wnioskujący bez zbędnej zwłoki informuje organ, do którego kierowany jest wniosek, o wszelkich czynnościach lub środkach procesowych mających znaczenie dla postępowania karnego, które podjęto w państwie wnioskującym po przekazaniu wniosku. *Przekazując te informacje organowi, do którego kierowany jest wniosek, organ wnioskujący przesyła także* wszystkie istotne dokumenty.
2. *Takie informacje i zasadnicze części istotnych dokumentów towarzyszących, o których mowa w ust. 1, są tłumaczone przez organ wnioskujący na język urzędowy państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub na jakikolwiek inny język, który państwo, do którego kierowany jest wniosek, akceptuje zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. d).*

Artykuł 10

Wycofanie wniosku

1. Organ wnioskujący może wycofać wniosek o przekazanie postępowania karnego w dowolnym momencie przed otrzymaniem od organu, do którego kierowany jest wniosek, **decyzji** w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego **lub w sprawie odmowy** przekazania postępowania karnego zgodnie z art. 11 **ust. 1**. **W takim przypadku organ wnioskujący natychmiast informuje o tym organ, do którego kierowany jest wniosek.**
2. **Organ wnioskujący informuje również podejrzanego i oskarżonego, którzy zostali poinformowani zgodnie z art. 6 ust. 3, oraz pokrzywdzonego, który został poinformowany zgodnie z art. 7 ust. 2 – w zrozumiałym dla danej osoby języku – o wycofaniu wniosku o przekazanie postępowania karnego.**
3. **Jeżeli podejrzany lub oskarżony przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, organ wnioskujący może, do celów udzielenia informacji zgodnie z ust. 2, przesłać organowi, do którego kierowany jest wniosek, uzupełniony formularz zawarty w załączniku VI. W takich przypadkach organ, do którego kierowany jest wniosek, przekazuje podejrzanemu lub oskarżonemu stosowne informacje i informuje o tym organ wnioskujący.**

4. *Jeżeli zgodnie z ust. 1 organ wnioskujący poinformował organ, do którego kierowany jest wniosek, o wycofaniu wniosku o przekazanie postępowania karnego, postępowanie karne jest nadal prowadzone przez organ wnioskujący.*

Artykuł 11

Decyzja organu, do którego kierowany jest wniosek

1. Organ, do którego kierowany jest wniosek, podejmuje **■** decyzję w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego w *całości lub w części lub w sprawie odmowy* przekazania postępowania karnego w *całości lub w części* i podejmuje decyzję, zgodnie ze swoim prawem krajowym, o środkach, które *należy podjąć*. *Decyzja w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego jest należycie uzasadniona.*
2. *Organ, do którego kierowany jest wniosek, przekazuje swoją decyzję organowi wnioskującemu w terminach określonych w art. 13.*

3. Jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, **uzna** informacje przekazane przez organ wnioskujący za niewystarczające do podjęcia decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego **lub w sprawie odmowy** przekazania postępowania karnego, może zażądać dodatkowych informacji, **jeżeli** uzna to za niezbędne. **Organ wnioskujący bez zbędnej zwłoki przekazuje żądane dodatkowe informacje, jeżeli są dostępne, wraz z tłumaczeniem na język urzędowy państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub na jakikolwiek inny język, który państwo, do którego kierowany jest wniosek, akceptuje zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. d).**
4. Jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, podejmie decyzję o odmowie przekazania postępowania karnego zgodnie z art. 12, informuje organ wnioskujący o powodach takiej odmowy. ■
5. **Jeżeli organ wnioskujący otrzymał na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu uzasadnioną decyzję w sprawie wyrażenia zgody** na przekazanie **postępowania karnego**, bez **zbędnej** zwłoki przekazuje oryginał lub uwierzytelniony odpis akt sprawy lub ich odpowiednich części wraz z ich tłumaczeniem na język urzędowy państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub na jakikolwiek inny język, który państwo, do którego kierowany jest wniosek, akceptuje zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. d).

6. *Po umorzeniu krajowego postępowania karnego zgodnie z art. 21, organ wnioskujący bez zbędnej zwłoki przesyła organowi, do którego kierowany jest wniosek, wszelkie pozostałe istotne części akt sprawy, w oryginale lub w formie uwierzytelnionego odpisu, w tym istotny fizyczny materiał dowodowy. Jeżeli uwierzytelniony odpis akt sprawy został już przekazany, organ wnioskujący, na żądanie organu, do którego kierowany jest wniosek, przesyła oryginalne dokumenty. Państwo wnioskujące może zażądać, aby oryginalne akta sprawy lub fizyczny materiał dowodowy zostały mu zwrócone, jak tylko nie będą już potrzebne państwu, do którego kierowany jest wniosek, lub po zakończeniu postępowania w państwie, do którego kierowany jest wniosek. Jeżeli państwo wnioskujące, w odpowiedzi na prośbę państwa, do którego kierowany jest wniosek, wskazało, że nie zamierza odzyskiwać akt ani fizycznego materiału dowodowego, gdy nie jest on już potrzebny lub po zakończeniu postępowania, państwo, do którego kierowany jest wniosek, może podjąć decyzję, zgodnie ze swoim prawem krajowym, w sprawie pozostałego materiału dowodowego, w tym w sprawie tego, czy należy go zachować czy zniszczyć.*

7. ***Do celów stosowania ust. 5 i 6 organ wnioskujący i organ, do którego kierowany jest wniosek, mogą konsultować się ze sobą w celu określenia istotnych części akt sprawy, które należy przekazać i przetłumaczyć.***

Artykuł 12

Podstawy odmowy

1. Organ, do którego kierowany jest wniosek, odmawia przekazania postępowania karnego, w całości lub w części, jeżeli na mocy prawa krajowego obowiązującego w państwie, do którego kierowany jest wniosek, nie można wszcząć ***ani kontynuować*** postępowania karnego w związku z okolicznościami faktycznymi stanowiącymi podstawę odnośnego wniosku o przekazanie postępowania karnego, w co najmniej jednej z następujących sytuacji:
- a) jeżeli czyn, w związku z którym złożono wniosek, nie stanowi przestępstwa w świetle prawa państwa, do którego kierowany jest wniosek;
 - b) jeżeli przejęcie postępowania karnego byłoby sprzeczne z zasadą ***ne bis in idem***;

- c) jeżeli podejrzany lub oskarżony nie może zostać pociągnięty do odpowiedzialności karnej za przestępstwo ze względu na swój wiek;
- d) jeżeli przestępstwo uległo przedawnieniu zgodnie z prawem państwa, do którego kierowany jest wniosek ■ ;
- e) **jeżeli warunki dotyczące ścigania przestępstwa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, nie zostały spełnione;**
- f) jeżeli przestępstwo podlega amnestii zgodnie z prawem państwa, do którego kierowany jest wniosek;
- g) jeżeli państwo, do którego kierowany jest wniosek, nie ma **zgodnie z prawem krajowym** jurysdykcji w zakresie danego przestępstwa **ani** jurysdykcji **na podstawie** art. 3.

2. Organ, do którego kierowany jest wniosek, może odmówić przekazania mu postępowania karnego, w całości lub w części, w przypadku istnienia co najmniej jednej z **następujących** podstaw:

- a) zgodnie z prawem państwa, do którego kierowany jest wniosek, istnieje **przywilej lub immunitet** uniemożliwiający podjęcie działań;
- b) organ, do którego kierowany jest wniosek, uważa, że przekazanie postępowania karnego nie leży w **interesie** skutecznego i prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości;
- c) przestępstwo nie zostało popełnione **ani w całości**, ani w części na terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek, większość skutków lub znaczna część szkody **stanowiące elementy ustawowych znamion przestępstwa** nie wystąpiły **na** terytorium tego państwa, a podejrzany lub oskarżony nie jest obywatelem tego państwa ani nie ma w nim miejsca zamieszkania;

- d) **formularz wniosku**, o którym mowa w art. 8 ust. 1, jest niekompletny lub w sposób oczywisty nieprawidłowy i nie został uzupełniony ani poprawiony po przeprowadzeniu konsultacji, o których mowa w ust. 3 **niniejszego artykułu**;
- e) **czyn, w odniesieniu do którego złożono wniosek, nie stanowi przestępstwa w miejscu, w którym został popełniony, a państwo, do którego kierowany jest wniosek, na mocy swojego prawa krajowego nie ma jurysdykcji pierwotnej w zakresie ścigania takiego przestępstwa.**

3. W każdej z sytuacji, o których mowa w ust. 1 i 2, przed podjęciem decyzji w sprawie odmowy przekazania postępowania karnego, w całości lub w części, organ, do którego kierowany jest wniosek, **w stosownych przypadkach** konsultuje się z organem wnioskującym i, w razie potrzeby, zwraca się do niego o **przekazanie bez zbędnej** zwłoki wszelkich niezbędnych informacji.
4. W sytuacji, o której mowa w ust. 2 lit. a), oraz jeżeli uprawnienie do uchylenia przywileju lub immunitetu przysługuje organowi państwa, do którego kierowany jest wniosek, organ, do którego kierowany jest wniosek, zwraca się do **tego organu** o wykonanie wspomnianego uprawnienia **bez zbędnej zwłoki**. Jeżeli uprawnienie do uchylenia przywileju lub immunitetu przysługuje organowi innego państwa lub organowi organizacji międzynarodowej, organ wnioskujący zwraca się do **tego organu** o wykonanie wspomnianego uprawnienia.

Artykuł 13

Terminy

1. Organ, do którego kierowany jest wniosek, bez **zbędnej** zwłoki, a w każdym przypadku nie później niż 60 dni po otrzymaniu wniosku o przekazanie postępowania karnego, informuje organ wnioskujący o swojej decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego **lub w sprawie odmowy przekazania postępowania karnego**.
2. Jeżeli w konkretnym przypadku organ, do którego kierowany jest wniosek, nie jest w stanie dotrzymać terminu określonego w ust. 1, **bez zbędnej zwłoki** informuje o tym organ wnioskujący, podając powody opóźnienia. W takim przypadku termin określony w ust. 1 może zostać przedłużony maksymalnie o 30 dni.
3. Jeżeli zgodnie z prawem państwa, do którego kierowany jest wniosek, istnieje **przywilej lub immunitet**, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, nie **rozpoczyna się**, chyba że organ, do którego kierowany jest wniosek, zostanie poinformowany o uchyleniu przywileju lub immunitetu – wówczas bieg terminu rozpoczyna się **■** od dnia, w **którym** został on o tym poinformowany.

Artykuł 14

Konsultacje między organem wnioskującym a organem, do którego kierowany jest wniosek

1. W razie potrzeby i bez uszczerbku dla **art. 11 ust. 3, 5, 6 i 7, art. 13 ust. 3 i art. 19 ust. 2** organ wnioskujący i organ, do którego kierowany jest wniosek, bez **zbędnej** zwłoki konsultują się ze sobą w celu zapewnienia skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia.
2. Konsultacje **między organem wnioskującym a organem, do którego kierowany jest wniosek**, mogą mieć również miejsce przed wydaniem wniosku o przekazanie postępowania karnego, w szczególności w celu ustalenia, czy przekazanie leżałoby w interesie skutecznego i prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości, **w szczególności czy jest proporcjonalne**. W celu zaproponowania **przekazania** postępowania karnego z państwa wnioskującego organ, do którego kierowany jest wniosek, może także skonsultować się z **■** organem wnioskującym w **sprawie tego, czy byłoby możliwe wydanie** wniosku o przekazanie postępowania karnego.

3. ***Jeżeli*** organ wnioskujący konsultuje się z organem, do którego kierowany jest wniosek, zanim złoży wniosek o przekazanie postępowania karnego, **■** udostępnia organowi, do którego kierowany jest wniosek, informacje dotyczące postępowania karnego, ***chyba że naruszyłyby to poufność postępowania przygotowawczego lub w inny sposób naraziłyby je na szwank.***
4. Odpowiedzi na wnioski o konsultacje, ***które złożono na podstawie niniejszego artykułu,*** udziela się bez ***zbędnej*** zwłoki.

Artykuł 15

Informacje przekazywane podejrzanym i oskarżonym

1. *Jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, podjął zgodnie z art. 11 ust. 1 decyzję w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego, organ ten bez zbędnej zwłoki informuje podejrzanego lub oskarżonego – o ile nie narusza to poufności postępowania przygotowawczego ani w inny sposób nie naraża go na szwank – w zrozumiałym dla danej osoby języku, o tym, że wyraził on zgodę na przekazanie, chyba że nie można ustalić miejsca pobytu tej osoby ani skontaktować się z nią pomimo podjęcia przez ten organ starań w rozsądnym zakresie. Organ, do którego kierowany jest wniosek, przekazuje podejrzanemu lub oskarżonemu odpis uzasadnionej decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego i informuje podejrzanego lub oskarżonego o przysługującym mu prawie do skutecznego środka odwoławczego w państwie, do którego kierowany jest wniosek, w tym o terminach na wniesienie takiego środka. W stosownych przypadkach organ, do którego kierowany jest wniosek, może zwrócić się o pomoc do organu wnioskującego w celu wykonania zadań, o których mowa w niniejszym ustępie.*

2. *Jeżeli podejrzany lub oskarżony przebywa w państwie wnioskującym, organ, do którego kierowany jest wniosek, może – stosując ust. 1 – przesłać organowi wnioskującemu uzupełniony formularz zawarty w załączniku IV. W takich przypadkach organ wnioskujący przekazuje podejrzanemu lub oskarżonemu stosowne informacje i informuje o tym organ, do którego kierowany jest wniosek.*
3. *Jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, podjął zgodnie z art. 11 ust. 1 decyzję w sprawie odmowy przekazania postępowania karnego, organ wnioskujący bez zbędnej zwłoki informuje podejrzanego lub oskarżonego – o ile nie narusza to poufności postępowania przygotowawczego ani w inny sposób nie naraża go na szwank – w zrozumiałym dla danej osoby języku, o decyzji w sprawie odmowy przekazania przez organ, do którego kierowany jest wniosek, chyba że nie można ustalić miejsca pobytu tej osoby ani skontaktować się z nią mimo podjęcia przez organ wnioskujący starań w rozsądnym zakresie. W stosownych przypadkach organ wnioskujący może zwrócić się o pomoc do organu, do którego kierowany jest wniosek, w celu wykonania zadań, o których mowa w niniejszym ustępie.*

4. *Jeżeli podejrzany lub oskarżony przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, organ wnioskujący może – stosując ust. 3 – przesłać organowi, do którego kierowany jest wniosek, uzupełniony formularz zawarty w załączniku IV. W takich przypadkach organ, do którego kierowany jest wniosek, przekazuje podejrzanemu lub oskarżonemu stosowne informacje i informuje o tym organ wnioskujący.*

Artykuł 16

Informacje przekazywane pokrzywdzonemu

1. *Jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, podjął zgodnie z art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia uzasadnioną decyzję w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego – i o ile nie narusza to poufności postępowania przygotowawczego ani w inny sposób nie naraża go na szwank – organ ten bez zbędnej zwłoki informuje pokrzywdzonego, który ma miejsce zamieszkania lub, w przypadku osoby prawnej, ma siedzibę w państwie wnioskującym i który otrzymuje informacje o postępowaniu karnym zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2012/29/UE, wdrożonej do prawa krajowego, lub, w przypadku osoby prawnej, zgodnie z prawem krajowym, w zrozumiałym dla danej osoby języku, o wyrażeniu przez organ, do którego kierowany jest wniosek, zgody na przekazanie, chyba że nie można ustalić miejsca pobytu pokrzywdzonego ani skontaktować się z nim mimo podjęcia przez organ, do którego kierowany jest wniosek, starań w rozsądnym zakresie. Organ, do którego kierowany jest wniosek, informuje także pokrzywdzonych o przysługującym im prawie do skutecznego środka odwoławczego w państwie, do którego kierowany jest wniosek, w tym o terminach na wniesienie takiego środka odwoławczego. W stosownych przypadkach organ, do którego kierowany jest wniosek, może zwrócić się o pomoc do organu wnioskującego w celu wykonania zadań, o których mowa w niniejszym ustępie.*

2. *Jeżeli pokrzywdzony przebywa w państwie wnioskującym, organ, do którego kierowany jest wniosek, może – stosując ust. 1 – przesłać organowi wnioskującemu uzupełniony formularz zawarty w załączniku V. W takich przypadkach organ wnioskujący przekazuje pokrzywdzonemu stosowne informacje i informuje o tym organ, do którego kierowany jest wniosek.*
3. *Jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, podjął zgodnie z art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia decyzję w sprawie odmowy przekazania postępowania karnego, organ wnioskujący bez zbędnej zwłoki informuje – o ile nie narusza to poufności postępowania przygotowawczego ani w inny sposób nie naraża tego postępowania na szwank – pokrzywdzonego, który ma miejsce zamieszkania lub, w przypadku osoby prawnej, ma siedzibę we wnioskującym państwie członkowskim i który otrzymuje informacje o postępowaniu karnym zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2012/29/UE lub, w przypadku osoby prawnej, zgodnie z prawem krajowym, w zrozumiałym dla danej osoby języku, o odmowie przekazania przez organ, do którego kierowany jest wniosek, chyba że nie można ustalić miejsca pobytu pokrzywdzonego ani skontaktować się z nim mimo podjęcia przez organ wnioskujący starań w rozsądnym zakresie.*

Artykuł 17

Prawo do skutecznego środka odwoławczego

- 1. Podejrzani, oskarżeni i pokrzywdzeni mają w państwie, do którego kierowany jest wniosek, prawo do skutecznego środka odwoławczego od decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego.*
- 2. Prawo do skutecznego środka odwoławczego jest wykonywane przed sądem lub trybunałem w państwie, do którego kierowany jest wniosek, zgodnie z jego prawem krajowym.*
- 3. Decyzja w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego jest analizowana zgodnie z prawem krajowym na podstawie kryteriów przewidzianych w art. 12 ust. 1 i 2. W zakresie, w jakim korzystano ze swobody uznania, kontrola jest ograniczona do oceny tego, czy organ, do którego kierowany jest wniosek, nie przekroczył w sposób oczywisty granic tej swobody.*

Termin na skorzystanie ze skutecznego środka odwoławczego nie przekracza 15 dni, licząc od daty otrzymania uzasadnionej decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego.

Jeżeli wniosek o przekazanie postępowania karnego został wydany po zakończeniu postępowania przygotowawczego, a podejrzany lub oskarżony został postawiony w stan oskarżenia, wniesienie środka odwoławczego od decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego ma skutek zawieszający. Taki skutek zawieszający nie ma wpływu na możliwość utrzymania przez państwo, do którego kierowany jest wniosek, środków tymczasowych niezbędnych do zapobieżenia ucieczce podejrzanego lub oskarżonego lub do zabezpieczenia materiału dowodowego, narzędzi służących do popełnienia przestępstwa lub dochodów z przestępstwa.

Ostateczna decyzja w sprawie środka odwoławczego jest podejmowana bez zbędnej zwłoki i, w miarę możliwości, w terminie 60 dni.

Organ, do którego kierowany jest wniosek, informuje organ wnioskujący o ostatecznym wyniku wniesienia środka. Jeżeli w wyniku wniesienia środka odwoławczego zostanie uchylona decyzja w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego, postępowanie to wróci do organu wnioskującego.

Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich dalszych środków odwoławczych dostępnych na mocy prawa krajowego.

4. *Państwo, do którego kierowany jest wniosek, zapewnia podejrzanym, oskarżonym i pokrzywdzonym prawo dostępu do wszystkich dokumentów związanych z przekazaniem postępowania karnego, które stanowiły podstawę decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie na mocy niniejszego rozporządzenia i które są niezbędne do skutecznego wykonywania prawa do środka odwoławczego. Prawo dostępu do takich dokumentów jest wykonywane zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie państwa, do którego kierowany jest wniosek. Dostęp taki może być ograniczony, zgodnie z prawem krajowym, jeśli naruszałby poufność postępowania przygotowawczego lub w inny sposób narażał je na szwank lub jeśli szkodziłby bezpieczeństwu osób.*

Artykuł 18

Współpraca z Eurojustem i z Europejską Siecią Sądową

Na każdym etapie procedury organ wnioskujący i organ, do którego kierowany jest wniosek, mogą zwrócić się o pomoc do Eurojustu lub Europejskiej Sieci Sądowej, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami. W szczególności Eurojust może, w stosownych przypadkach, ułatwiać konsultacje, o których mowa w art. 11 ust. 3, 5, 6 i 7, art. 12 ust. 3, art. 14, art. 19 ust. 2 i art. 21 ust. 3.

Artykuł 19

Koszty przekazywania postępowań karnych

1. Każde państwo członkowskie pokrywa swoje własne koszty przekazywania postępowań karnych, wynikające ze stosowania niniejszego rozporządzenia.
2. Jeżeli tłumaczenie akt sprawy i innych istotnych dokumentów na podstawie art. **11 ust. 3, 5, 6 i 7** wiązałoby się z dużymi lub nadzwyczajnymi kosztami, organ wnioskujący może przedłożyć organowi, do którego kierowany jest wniosek, propozycję dotyczącą podziału kosztów. Do takiej propozycji dołącza się szczegółowe zestawienie kosztów poniesionych przez organ wnioskujący. W następstwie takiej propozycji organ wnioskujący i organ, do którego kierowany jest wniosek, konsultują się ze sobą. ■

Artykuł 20

Wyznaczenie organów centralnych

Każde państwo członkowskie może wyznaczyć co najmniej jeden organ centralny odpowiedzialny za administracyjne przekazywanie i przyjmowanie wniosków o przekazanie postępowania karnego, jak również za inną korespondencję urzędową dotyczącą takich wniosków.

Rozdział 3

Skutki przekazania postępowania karnego

Artykuł 21

Skutki w państwie wnioskującym

1. ***Po otrzymaniu uzasadnionej decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego zgodnie z art. 11 ust. 1 lub ostatecznej decyzji w sprawie środka odwoławczego zastosowanego na podstawie art. 17 dane postępowanie karne zostaje zawieszono lub umorzono w państwie wnioskującym zgodnie z prawem krajowym, chyba że w wyniku wniesienia środka odwoławczego sprawa musi wrócić do państwa wnioskującego lub organ wnioskujący już zawiesił lub umorzył to postępowanie na podstawie art. 4.***
2. Niezależnie od ust. 1 ***postępowanie karne w państwie wnioskującym może nadal się toczyć, tak aby organ wnioskujący mógł:***
 - a) podjąć niezbędne ***pilne*** środki w ramach postępowania przygotowawczego lub inne środki procesowe, w tym środki zapobiegające ucieczce podejrzanego lub oskarżonego ***lub środki polegające na zabezpieczeniu mienia;***
 - b) utrzymać przyjęte wcześniej niezbędne środki w ramach postępowania przygotowawczego lub inne środki procesowe, w tym środki zapobiegające ucieczce podejrzanego lub oskarżonego, które są niezbędne do wykonania decyzji ***na podstawie*** decyzji ramowej 2002/584/WSiSW lub innego instrumentu wzajemnego uznawania lub na podstawie wniosku o wzajemną pomoc prawną.

3. *W następstwie decyzji organu, do którego kierowany jest wniosek, w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego organ wnioskujący i organ, do którego kierowany jest wniosek, współpracują w jak najszerszym zakresie i zgodnie ze swoim prawem krajowym, w szczególności w przypadku gdy prawo państwa, do którego kierowany jest wniosek, wymaga przestrzegania określonych formalności i procedur, zwłaszcza w odniesieniu do dopuszczalności dowodów. Organ wnioskujący i organ, do którego kierowany jest wniosek, współpracują również w zakresie środków tymczasowych podjętych przed przekazaniem i na podstawie ust. 2.*
4. *Jeżeli wykonywanie środków podjętych na podstawie ust. 2 zostało zakończone lub jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, podjął niezbędne środki w ramach postępowania przygotowawczego lub inne środki procesowe, i środki podjęte przez organ wnioskujący na podstawie ust. 2 nie są już niezbędne, postępowanie karne w państwie wnioskującym zostaje zawieszona lub umorzona.*

5. Organ wnioskujący może kontynuować lub wznowić postępowanie karne, jeżeli organ, do którego kierowany jest wniosek, poinformuje go o swojej decyzji o umorzeniu postępowania karnego dotyczącego okoliczności faktycznych leżących u podstaw *postępowania karnego, w odniesieniu do którego wyrażono zgodę* na przekazanie, chyba że na podstawie prawa krajowego państwa, do którego kierowany jest wniosek, decyzja ta ostatecznie wyklucza dalsze ściganie i *została wydana po rozstrzygnięciu sprawy co do istoty*, a zatem *uniemożliwia* prowadzenie w państwie, do którego kierowany jest wniosek, dalszego postępowania karnego w odniesieniu do tych samych czynów.
6. Ust. 5 **■** nie narusza prawa pokrzywdzonych do wszczęcia lub wystąpienia o wznowienie postępowania karnego przeciwko podejrzanemu lub oskarżonemu w państwie wnioskującym, *jeżeli* prawo krajowe tego państwa tak stanowi, chyba że na podstawie prawa krajowego państwa, do którego kierowany jest wniosek, decyzja o umorzeniu postępowania karnego podjęta przez organ, do którego kierowany jest wniosek, ostatecznie wyklucza dalsze ściganie i *została wydana po rozstrzygnięciu sprawy co do istoty*, a zatem *uniemożliwia* prowadzenie w państwie, *do którego kierowany jest wniosek*, dalszego postępowania karnego w odniesieniu do tych samych czynów.

Artykuł 22

Skutki w państwie, do którego kierowany jest wniosek

1. Przekazane postępowanie karne podlega prawu krajowemu państwa, do którego kierowany jest wniosek.
2. Pod warunkiem że nie jest to sprzeczne z podstawowymi zasadami prawa obowiązującymi w państwie, do którego kierowany jest wniosek, każda czynność wykonana do celów postępowania karnego lub postępowania dowodowego prowadzonych przez właściwe organy w państwie wnioskującym **jest w państwie, do którego kierowany jest wniosek, tak samo ważna, jak gdyby została skutecznie wykonana przez organy tego państwa. Bez uszczerbku dla art. 12 ust. 1 lit. d)** każda czynność **przerywająca lub zawieszająca** bieg przedawnienia **skutecznie wykonana w państwie wnioskującym** ma te same **skutki** w państwie, do którego kierowany jest wniosek, **jeżeli taka czynność również przerywa lub zawiesza bieg przedawnienia na podstawie prawa państwa, do którego kierowany jest wniosek.**

3. *W swoim prawie krajowym państwa członkowskie mogą przewidzieć, że w sprawach, w których jurysdykcja opiera się na art. 3, i jeżeli państwa te działają jako państwo, do którego kierowany jest wniosek, a podejrzany lub oskarżony przebywa w tym państwie, właściwy organ w państwie, do którego kierowany jest wniosek, może – po otrzymaniu wniosku o przekazanie i wszelkich dodatkowych informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz przed podjęciem decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie – podjąć, po przeprowadzeniu oceny, niezbędne środki, zgodnie z prawem krajowym, w celu zatrzymania podejrzanego lub oskarżonego lub w celu zapewnienia, aby podejrzany lub oskarżony pozostał na terytorium tego państwa, lub podjąć inne niezbędne środki tymczasowe, takie jak zabezpieczenie mienia, w przypadku gdy nie podjęto jeszcze decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego.*
4. *Decyzję o pozbawieniu podejrzanego lub oskarżonego wolności podejmuje zgodnie z ust. 3 ten sam organ, który byłby właściwy do podjęcia tego środka w podobnej sprawie krajowej, i decyzja ta podlega gwarancjom mającym zastosowanie do takich środków na podstawie prawa krajowego, w tym kontroli sądowej i terminom dotyczącym tymczasowego aresztowania.*

5. Nie odmawia się dopuszczenia materiału dowodowego przekazanego przez organ wnioskujący w postępowaniu karnym prowadzonym w państwie, do którego kierowany jest wniosek, wyłącznie na tej podstawie, że materiał dowodowy został zgromadzony w innym państwie członkowskim. Materiał dowodowy zgromadzony w państwie wnioskującym może zostać wykorzystany w postępowaniu karnym w państwie, do którego kierowany jest wniosek, pod warunkiem że dopuszczalność takiego materiału dowodowego jest **zgodna z prawem krajowym państwa, do którego kierowany jest wniosek, w tym z jego** podstawowymi zasadami prawa. ***Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na uprawnienia sądu rozpoznającego sprawę w zakresie swobodnej oceny materiału dowodowego.***
6. Jeżeli w państwie, do którego kierowany jest wniosek, orzeczono karę pozbawienia wolności lub środek zabezpieczający polegający na pozbawieniu wolności, państwo to odlicza wszystkie okresy pozbawienia wolności odbyte w państwie wnioskującym, które orzeczono w związku z przekazanym postępowaniem karnym, od całkowitego okresu pozbawienia wolności, który ma zostać odbyty w państwie, do którego kierowany jest wniosek, w wyniku orzeczenia kary pozbawienia wolności lub środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności. W tym celu organ wnioskujący przesyła organowi, do którego kierowany jest wniosek, wszystkie informacje dotyczące okresu pozbawienia wolności odbyte przez podejrzanego lub oskarżonego w państwie wnioskującym.

7. Jeżeli postępowanie karne można wszcząć wyłącznie w następstwie wniesienia skargi zarówno w państwie wnioskującym, jak i w państwie, do którego kierowany jest wniosek, skarga wniesiona w państwie wnioskującym jest również ważna w państwie, do którego kierowany jest wniosek.
8. Karą stosowaną w przypadku przestępstwa jest kara przewidziana przez prawo państwa, do którego kierowany jest wniosek, chyba że prawo to stanowi inaczej. Jeżeli przestępstwo **zostało** popełnione **na** terytorium państwa wnioskującego i jeżeli **jest to korzystne dla oskarżonego**, organ, do którego kierowany jest wniosek, może wziąć pod uwagę, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, maksymalną karę przewidzianą prawem państwa wnioskującego. **Jeżeli** jurysdykcja opiera się wyłącznie na art. 3, kara orzeczona w państwie, do którego kierowany jest wniosek, nie może być surowsza niż maksymalna kara przewidziana prawem państwa wnioskującego.

Artykuł 23

Informacje **przekazywane** przez organ, do którego kierowany jest wniosek

Organ, do którego kierowany jest wniosek, **lub w stosownych przypadkach inny właściwy organ przekazują** organowi wnioskującemu **informacje o** umorzeniu postępowania karnego lub **o** o każdej decyzji wydanej w momencie zakończenia postępowania karnego, w szczególności o tym, czy na podstawie prawa krajowego państwa, do którego kierowany jest wniosek, decyzja ta ostatecznie wyklucza dalsze ściganie i **została wydana po rozstrzygnięciu sprawy co do istoty**, a zatem **uniemożliwia** prowadzenie w tym państwie dalszego postępowania karnego w odniesieniu do tych samych czynów, **jak również informacje o ostatecznym wykonaniu nałożonej kary lub** inne informacje o istotnym znaczeniu. Organ ten przekazuje organowi wnioskującemu odpis **ostatecznej** pisemnej decyzji wydanej w momencie zakończenia postępowania karnego.

Informacje te i ostateczna decyzja są przekazywane wraz z tłumaczeniem co najmniej ich zasadniczych części na język urzędowy państwa wnioskującego lub na jakikolwiek inny język, który państwo wnioskujące akceptuje zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. d).

Rozdział 4

Środki komunikacji

Artykuł 24

Środki komunikacji

1. Komunikacja na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym przekazywanie *formularza wniosku i innych formularzy* zawartych w *załącznikach* oraz przekazywanie decyzji, o której mowa w art. 11 ust. 1, i innych dokumentów, o których mowa w art. 11 ust. 5, między organem wnioskującym a organem, do którego kierowany jest wniosek, oraz przy udziale organów centralnych, jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło organ centralny zgodnie z art. 20, a także z udziałem Eurojustu, odbywa się zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) **2023/2844**.
2. Do komunikacji realizowanej za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego zastosowanie mają art. **7 ust. 1 i 2** oraz **art. 8 i 14** rozporządzenia (UE) **2023/2844** ustanawiającego przepisy dotyczące podpisów elektronicznych i pieczęci elektronicznych, skutków prawnych dokumentów elektronicznych oraz ochrony przesyłanych informacji.

3. Konsultacje na podstawie art. **11 ust. 7** i art. 14 między organem wnioskującym a organem, do którego kierowany jest wniosek, oraz przy udziale organu centralnego (organów centralnych), jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło organ centralny zgodnie z art. 20, a także z udziałem Eurojustu, mogą być prowadzone z wykorzystaniem wszelkich odpowiednich środków komunikacji, w tym za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego.

Artykuł 25

Ustanowienie zdecentralizowanego systemu informatycznego

1. **Do celów niniejszego rozporządzenia Komisja przyjmuje** akty wykonawcze **służące ustanowieniu** zdecentralizowanego systemu informatycznego, w których określa:
 - a) specyfikacje techniczne metod komunikacji za pomocą środków elektronicznych na potrzeby zdecentralizowanego systemu informatycznego;

- b) specyfikacje techniczne protokołów komunikacyjnych;
 - c) cele w zakresie bezpieczeństwa informacji oraz odpowiednie środki techniczne zapewniające minimalne normy bezpieczeństwa informacji i wysoki poziom cyberbezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania i przesyłania informacji w ramach zdecentralizowanego systemu informatycznego;
 - d) minimalne cele związane z dostępnością i ewentualne związane z tym wymogi techniczne dotyczące usług zapewnianych przez zdecentralizowany system informatyczny;
 - e) cyfrowe standardy proceduralne zdefiniowane w art. 3 pkt 9 rozporządzenia **Parlamentu Europejskiego i Rady**³⁴ (UE) 2022/850.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. **31 ust. 2**.
3. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się do ...*[dwa lata od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]*.

³⁴ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/850 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie informatycznego systemu transgranicznej elektronicznej wymiany danych w obszarze współpracy sądowej w sprawach cywilnych i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych (system e-CODEX) oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1726 (Dz.U. L 150 z 1.6.2022, s. 1).**

Artykuł 26

Oprogramowanie wzorcowe

1. Komisja jest odpowiedzialna za utworzenie, **dostępność**, utrzymanie i rozwój oprogramowania wzorcowego, które państwa członkowskie mogą wykorzystywać jako system back-end zamiast krajowego systemu informatycznego. Utworzenie, utrzymanie i rozwój oprogramowania wzorcowego finansowane są z budżetu ogólnego Unii.
2. Z oprogramowania wzorcowego, o którym mowa w ust. 1, może korzystać także Eurojust.
3. Komisja **bezpłatnie** udostępnia i utrzymuje **■** oprogramowanie wzorcowe oraz zapewnia dotyczące go wsparcie.
4. ***Oprogramowanie wzorcowe ma wspólny interfejs umożliwiający komunikację z innymi krajowymi systemami informatycznymi.***

Artykuł 27

Koszty związane ze zdecentralizowanym systemem informatycznym

1. Każde państwo członkowskie **lub podmiot obsługujący wyznaczony punkt dostępu e-CODEX zdefiniowany w art. 3 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2022/850** ponoszą koszty instalacji, funkcjonowania i utrzymania **punktów dostępu** do zdecentralizowanego systemu informatycznego, ■ za które są odpowiedzialne.
2. Każde państwo członkowskie **lub podmiot obsługujący wyznaczony punkt dostępu e-CODEX zdefiniowany w art. 3 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2022/850** ponoszą koszty utworzenia i dostosowania swoich odpowiednich krajowych, **lub, w stosownych przypadkach, innych** systemów informatycznych, tak aby zapewnić ich interoperacyjność z punktami dostępu, oraz ponoszą koszty związane z zarządzaniem tymi systemami, ich funkcjonowaniem i utrzymaniem.

3. Eurojust ponosi koszty instalacji, funkcjonowania i utrzymania komponentów zdecentralizowanego systemu informatycznego, za który odpowiada.
4. Eurojust ponosi koszty utworzenia i dostosowania swojego systemu zarządzania sprawami, tak aby zapewnić jego interoperacyjność z punktami dostępu, oraz ponosi koszty związane z zarządzaniem tym systemem, jego funkcjonowaniem i utrzymaniem.

Artykuł 28

Statystyki

1. Państwa członkowskie regularnie gromadzą kompleksowe dane statystyczne, **aby Komisja mogła monitorować** stosowanie niniejszego rozporządzenia. **Właściwe** organy **państw członkowskich** przechowują te dane statystyczne i co roku przesyłają je Komisji. Mogą one przetwarzać dane osobowe niezbędne do tworzenia statystyk.

2. ***Dane statystyczne, o których mowa w ust. 1, obejmują:***
- a) liczbę wydanych wniosków o przekazanie postępowania karnego, w tym kryteria dotyczące składania wniosku o przekazanie – w podziale na państwa ***wnioskujące***;
 - b) liczbę przypadków wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego oraz liczbę przypadków odmowy przekazania postępowania karnego, w tym podstawy odmowy – w podziale na państwa, ***do których kierowany jest wniosek***
 - c) ***czas potrzebny do przesyłania informacji o decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego lub w sprawie odmowy przekazania postępowania karnego***;
3. ***Dane statystyczne, o których mowa w ust. 1, obejmują również poniższe informacje, jeżeli są one dostępne na szczeblu centralnym danego państwa członkowskiego:***
- a) ***liczbę postępowań przygotowawczych i liczba przypadków ścigania, których nie kontynuowano w następstwie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego***;

- b) *liczbę środków odwoławczych wniesionych od decyzji o wyrażeniu zgody na przekazanie postępowania karnego, w tym informację o tym, czy odwołanie wniósł podejrzany, oskarżony czy pokrzywdzony, a także liczbę skutecznie zaskarżonych decyzji;*
 - c) *po upływie czterech lat od daty wejścia w życie aktów wykonawczych, o których mowa w art. 25 ust. 1 – koszty poniesione na podstawie art. 27 ust. 2.*
4. Oprogramowanie wzorcowe i krajowy system back-end, jeżeli jest wyposażony w taką funkcję, w zaprogramowany sposób gromadzą dane, o których mowa w ust. 2, i co roku przesyłają je Komisji.

5. *Dane statystyczne, o których mowa w ust. 2 i 3, są przesyłane od ... [rok od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia].*
6. *Dane, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, gromadzone są za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego ustanowionego zgodnie z art. 25, w terminie dwóch lat od dnia przyjęcia aktów wykonawczych, o których mowa w tym artykule. Dopóki zdecentralizowany system informatyczny nie będzie operacyjny i dopóki z tego powodu dane statystyczne, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, nie będą gromadzone automatycznie, dane te muszą być przesyłane wyłącznie wtedy, jeżeli są dostępne na szczeblu centralnym w danym państwie członkowskim.*

Artykuł 29

Zmiany w formularzu wniosku i w innych formularzach

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 30 dotyczących zmiany *załączników* w celu dokonania aktualizacji lub wprowadzenia zmian technicznych do *formularza wniosku i innych formularzy*. *Zmiany takie są zgodne z niniejszym rozporządzeniem i nie mogą na nie wpływać.*

Artykuł 30

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. **Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych**, o których mowa w art. 29, powierza się **Komisji** na czas nieokreślony od ... [*data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*].
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 29, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w **Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej** lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 29 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie *dwóch* miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o *dwa* miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 31
Procedura komitetowa

1. **Do celów art. 25 Komisję wspiera komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.**
2. **W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.**

Artykuł 32
Powiadomienia

1. Do ... [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] każde państwo członkowskie przekazuje Komisji następujące informacje:
 - a) informacje dotyczące organów, które zgodnie z *ich* prawem krajowym są właściwe – zgodnie z art. 2 pkt 3 i 4 – do wydawania lub zatwierdzania i wykonywania wniosków o przekazanie postępowania karnego;

- b) *informacje dotyczące innych organów, jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 2 pkt 4 akapit drugi;*
- c) informacje dotyczące wyznaczonego organu centralnego lub wyznaczonych organów centralnych, jeżeli państwo członkowskie zamierza skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 20;
- d) języki akceptowane ■ w odniesieniu do wniosków o przekazanie postępowania karnego, *przedkładania* informacji uzupełniających *oraz wszelkiej komunikacji między organami, kiedy państwo członkowskie działa jako państwo wnioskujące i państwo, do którego kierowany jest wniosek.*

2. *Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o wszelkich aktualizacjach informacji przekazanych na podstawie ust. 1.*

Komisja *zapewnia, aby* informacje otrzymane na podstawie ust. 1 *były* udostępniane publicznie i *aktualizowane na ogólnodostępnej części* strony internetowej Europejskiej Sieci Sądowej ■ .

Artykuł 33

Związek z umowami i porozumieniami międzynarodowymi

1. Bez uszczerbku dla ich stosowania między państwami członkowskimi a państwami trzecimi niniejsze rozporządzenie zastępuje, w *ramach jego zakresu stosowania*, począwszy od ... [*data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*], odpowiednie postanowienia Europejskiej konwencji o przekazywaniu ścigania w sprawach karnych z dnia 15 maja 1972 r. oraz Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r., mające zastosowanie między państwami członkowskimi związanymi niniejszym rozporządzeniem.
2. Po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie mogą, w uzupełnieniu niniejszego rozporządzenia, zawierać lub nadal stosować dwustronne lub wielostronne umowy lub porozumienia z innymi państwami członkowskimi wyłącznie w zakresie, w jakim takie umowy lub porozumienia umożliwiają dalsze wzmocnienie celów niniejszego rozporządzenia i przyczyniają się do uproszczenia lub dalszego ułatwiania procedur przekazywania postępowań karnych oraz pod warunkiem przestrzegania poziomu gwarancji określonego w niniejszym rozporządzeniu.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Radę i Komisję do ... [*data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*] o umowach i porozumieniach, o których mowa w ust. 2 i które zamierzają nadal *stosować*. Państwa członkowskie powiadamiają również Komisję w terminie trzech miesięcy o podpisaniu wszelkich nowych umów lub porozumień, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 34

Sprawozdawczość

W terminie ... [*sześć lat od* ■ *daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*] Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia poparte informacjami przekazanymi przez państwa członkowskie zgodnie z art. 28 ust. 1 i zgromadzonymi przez Komisję.

Artykuł 35

Przepisy przejściowe

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wniosków przekazanych w dniu ... [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] lub po tej dacie. Wnioski o przekazanie postępowania karnego otrzymane przed ... [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] nadal podlegają przepisom obowiązujących instrumentów dotyczących przekazywania postępowań karnych.

Zanim obowiązek, o którym mowa w art. 24 ust. 1, wejdzie w życie, komunikacja na podstawie niniejszego rozporządzenia między organami wnioskującymi a organami, do których kierowany jest wniosek oraz, w stosownych przypadkach, przy udziale organów centralnych, a także z udziałem Eurojustu, odbywa się za pomocą wszelkich odpowiednich alternatywnych środków, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia szybkiej, bezpiecznej i niezawodnej wymiany informacji.

Artykuł 36

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od ... [*pierwszego dnia miesiąca następującego po okresie dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*].

Spoczywający na właściwych organach obowiązek korzystania ze zdecentralizowanego systemu informatycznego do celów komunikacji na podstawie niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie dwóch lat od przyjęcia aktów wykonawczych, o których mowa w art. 25.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący / Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca*

ZAŁĄCZNIK I

FORMULARZ WNIOSKU DO CELÓW PRZEKAZANIA POSTĘPOWANIA KARNEGO

o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2024/...⁺

Cel formularza:

- Konsultacja w sprawie ewentualnego przekazania postępowania karnego
 Złożenie wniosku o przekazanie postępowania karnego

Sekcja A: ***Uczestniczące organy***

Państwo wnioskujące:

Organ wnioskujący:

Państwo, do którego kierowany jest wniosek:

Organ, do którego kierowany jest wniosek:

Organ w państwie, do którego kierowany jest wniosek, z którym skonsultowano się przed złożeniem niniejszego wniosku (jeżeli dotyczy):

Sekcja B: Tożsamość podejrzanego lub oskarżonego

1. Potwierdzenie tożsamości podejrzanego lub oskarżonego

- Tożsamość podejrzanego lub oskarżonego nie jest jeszcze znana
 Tożsamość podejrzanego lub oskarżonego jest znana

Jeżeli tożsamość podejrzanego lub oskarżonego jest już znana:

Proszę podać wszelkie dostępne informacje dotyczące tożsamości podejrzanego lub oskarżonego. Jeżeli sprawa dotyczy więcej niż jednej osoby, proszę podać informacje w odniesieniu do każdej z osób.³⁴

(i) W przypadku osoby fizycznej (osób fizycznych):

Nazwisko:

Imię (imiona):

Inne nazwisko lub nazwiska (jeżeli dotyczy):

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer niniejszego rozporządzenia.

³⁴ W elektronicznym formularzu wniosku można przewidzieć rozwijane menu, które pozwoli wpisać odrębne informacje w odniesieniu do każdego podejrzanego/oskarżonego.

Pseudonimy (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli są dostępne):

Rodzaj i numer dokumentu lub dokumentów tożsamości (dowodu osobistego, paszportu) (jeżeli są dostępne):

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Miejsce zamieszkania lub znany adres; jeżeli aktualny adres nie jest znany, należy podać ostatni znany adres:

Miejsce pracy (wraz z danymi kontaktowymi):

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu):

Języki zrozumiałe dla danej osoby:

Inne istotne informacje:

Proszę opisać, w jakim charakterze osoba, której dotyczy wnioski, występuje w postępowaniu:

Podejrzany

Oskarżony

Osoba ta została poinformowana przez właściwe organy, że jest podejrzana lub oskarżona o popełnienie przestępstwa

Osoba ta nie została poinformowana przez właściwe organy, że jest podejrzana lub oskarżona o popełnienie przestępstwa

Względem podejrzanego lub oskarżonego sporządzono w odnośnym postępowaniu karnym akt oskarżenia

Podejrzany lub oskarżony został pozbawiony wolności osobistej do celów odnośnego postępowania karnego w następującym okresie: od..... do.....(dd-mm-rrrr)

(ii) W przypadku osoby prawnej (osób prawnych):

Nazwa:

Forma prawna:

Nazwa skrócona, nazwa powszechnie używana lub nazwa handlowa (jeżeli dotyczy):

Siedziba statutowa / biuro:

Numer ewidencyjny:

Adres osoby prawnej:

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu):

Imię i nazwisko przedstawiciela osoby prawnej:

Inne istotne informacje:

Proszę opisać, w jakim charakterze osoba, której dotyczy wnioski, występuje w postępowaniu:

Podejrzany

Oskarżony

Osoba ta została poinformowana przez właściwe organy, że jest podejrzana lub oskarżona o popełnienie przestępstwa

- Osoba ta nie została poinformowana przez właściwe organy, że jest podejrzana lub oskarżona o popełnienie przestępstwa
- Względem tej osoby sporządzono w odnośnym postępowaniu karnym akt oskarżenia

2. Opinia podejrzanego lub oskarżonego (podejrzanych lub oskarżonych)

- Podejrzany lub oskarżony zaproponował wszczęcie procedury przekazania postępowania karnego
- Podejrzany lub oskarżony został poinformowany o planowanym przekazaniu
- Podejrzany lub oskarżony nie został poinformowany o planowanym przekazaniu / nie został poproszony o przedstawienie opinii, ponieważ:
 - naruszyłoby to poufność postępowania przygotowawczego lub w inny sposób naraziłoby je na szwank
 - nie można było ustalić jego miejsca pobytu ani skontaktować się z nim mimo podjęcia starań w rozsądnym zakresie
- Podejrzany lub oskarżony przedstawił opinię w sprawie planowanego przekazania. Opinia jest załączona do niniejszego wniosku. Zob. załącznik

.....
.....

- Podejrzany lub oskarżony nie przedstawił opinii w sprawie planowanego przekazania

Sekcja C: Tożsamość pokrzywdzonego³⁵

1. Proszę podać wszelkie dostępne informacje dotyczące tożsamości pokrzywdzonego. Jeżeli sprawa dotyczy więcej niż jednej osoby, proszę podać informacje w odniesieniu do każdej z osób.

(i) W przypadku osoby fizycznej (osób fizycznych)

Nazwisko:

Imię (imiona):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli są dostępne):

Rodzaj i numer dokumentu lub dokumentów tożsamości (dowodu osobistego, paszportu) (jeżeli są dostępne):

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Miejsce zamieszkania lub znany adres; jeżeli aktualny adres nie jest znany, należy podać ostatni znany adres:

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu):

Języki zrozumiałe dla danej osoby:

Inne istotne informacje:

(ii) W przypadku osoby prawnej (osób prawnych):

Nazwa:

Forma prawna:

Nazwa skrócona, nazwa powszechnie używana lub nazwa handlowa (jeżeli dotyczy):

Siedziba statutowa / biuro:

Numer ewidencyjny:

Adres osoby prawnej:

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu):

Imię i nazwisko przedstawiciela osoby prawnej:

Inne istotne informacje:

2. Opinia pokrzywdzonego (pokrzywdzonych)

Co najmniej jeden pokrzywdzony zaproponował wszczęcie procedury przekazania postępowania karnego

Co najmniej jeden pokrzywdzony, który ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie wnioskującym i który zwrócił się o informacje o postępowaniu karnym zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2012/29/UE lub, w przypadku osoby prawnej, zwrócił się

³⁵ Można przewidzieć rozwijane menu, w przypadku gdyby sprawa dotyczyła więcej niż jednego poszkodowanego.

o informacje zgodnie z prawem krajowym, został poinformowany o planowanym przekazaniu

Co najmniej jeden pokrzywdzony, który ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie wnioskującym i który zwrócił się o informacje o postępowaniu karnym zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2012/29/UE lub, w przypadku osoby prawnej, zwrócił się o informacje zgodnie z prawem krajowym, nie został poinformowany o planowanym przekazaniu, ponieważ:

naruszyłyby to poufność postępowania przygotowawczego lub w inny sposób narażyłyby je na szwank

co najmniej jeden poszkodowany przedstawił opinię w sprawie planowanego przekazania. Opinia jest załączona do niniejszego wniosku. Zob. załącznik

.....

.....

Żaden z poszkodowanych nie przedstawił opinii w sprawie planowanego przekazania

Sekcja D: Streszczenie okoliczności faktycznych i ich kwalifikacja prawna

1. Opis czynu stanowiącego przestępstwo lub przestępstwa, których dotyczy wnioski, oraz streszczenie okoliczności faktycznych leżących u ich podstaw:

.....

2. Etap postępowania:

Postępowanie przygotowawcze / ściganie

Postępowanie sądowe

2.1. Proszę podać dodatkowe informacje na temat zaawansowania postępowania przygotowawczego / ścigania lub postępowania sądowego:

.....

3. Charakter i kwalifikacja prawna przestępstwa lub przestępstw, których dotyczy wnioski, w tym informacje o maksymalnym wymiarze kary przewidzianej za dane przestępstwo lub przestępstwa w państwie wnioskującym i odnośne przepisy dotyczące kar:

.....

5. Informacje o czynności przerywającej lub zawieszającej bieg przedawnienia:

.....

.....

Sekcja E: Informacje na temat postępowania w państwie wnioskującym

1. Wszystkie środki w ramach postępowania przygotowawczego lub inne środki procesowe podjęte przez państwo wnioskujące:

A) środki zapobiegające ucieczce podejrzanego lub oskarżonego lub inne środki zapobiegawcze (proszę opisać):

.....

.....

B) nakazy zabezpieczenia:

.....

.....

.....

.....

C) środki w ramach postępowania przygotowawczego (proszę opisać):

.....

.....

.....

2. Informacje o zgromadzonym materiale dowodowym

Następujące materiały i dokumenty zostały zgromadzone podczas postępowania karnego w państwie wnioskującym (proszę opisać):

.....

.....

.....

Sekcja F: Powody złożenia wniosku

1. Powody złożenia wniosku, w tym uzasadnienie tego, dlaczego przekazanie jest niezbędne i właściwe, a także ocena skutków przekazania dla praw podejrzanych lub oskarżonych oraz pokrzywdzonych:

.....
.....
.....

2. Kryteria dotyczące składania wniosku o przekazanie postępowania karnego:

Przestępstwo popełniono w całości lub w części na terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub większość skutków przestępstwa lub znaczna część szkody stanowiącej ustawowe znamiona przestępstwa wystąpiły na terytorium państwa, do którego kierowany jest wniosek

Co najmniej jeden podejrzany lub oskarżony jest obywatelem państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub ma w nim miejsce zamieszkania

Co najmniej jeden podejrzany lub oskarżony przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, i państwo to odmawia przekazania tej osoby do państwa wnioskującego na podstawie: 1) art. 4 pkt 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, 2) art. 4 pkt 3 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW – jeżeli taka odmowa nie opiera się na prawomocnym wyroku wydanym wobec tej osoby w odniesieniu do tego samego przestępstwa, co uniemożliwia dalsze prowadzenie postępowania karnego – lub 3) art. 4 pkt 7 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW

Co najmniej jeden podejrzany lub oskarżony przebywa w państwie, do którego kierowany jest wniosek, i państwo to odmawia przekazania tej osoby, wobec której wydano europejski nakaz aresztowania, jeżeli stwierdzi, że – w wyjątkowych sytuacjach – istnieją istotne podstawy, by sądzić, na podstawie konkretnego i obiektywnego materiału dowodowego, że przekazanie danej osoby stanowiłoby, w szczególnych okolicznościach danej sprawy, oczywiste naruszenie odpowiedniego prawa podstawowego określonego w art. 6 TUE i w Karcie

Większość materiału dowodowego mającego znaczenie dla postępowania przygotowawczego znajduje się w państwie, do którego kierowany jest wniosek, lub w państwie tym ma miejsce zamieszkania większość świadków mających znaczenie dla sprawy

W państwie, do którego kierowany jest wniosek, toczy się przeciwko podejrzanemu lub oskarżonemu postępowanie karne w odniesieniu do tych samych lub innych okoliczności faktycznych

W państwie, do którego kierowany jest wniosek, toczy się przeciwko innym osobom postępowanie karne w odniesieniu do tych samych, częściowo tych samych lub powiązanych okoliczności faktycznych

Co najmniej jeden podejrzany lub oskarżony odbywa lub ma odbyć karę pozbawienia wolności w państwie, do którego kierowany jest wniosek

Wykonanie kary w państwie, do którego kierowany jest wniosek, może zwiększyć szanse na resocjalizację skazanego lub istnieją inne powody przemawiające za tym, że stosowniejsze będzie wykonanie kary w państwie, do którego kierowany jest wniosek

Co najmniej jeden pokrzywdzony jest obywatelem państwa, do którego kierowany jest wniosek, lub ma w nim miejsce zamieszkania. Szczęólnego uwzględnienia wymagają dzieci będące pokrzywdzonymi

Właściwe organy państw członkowskich osiągnęły porozumienie w sprawie skoncentrowania postępowania w jednym państwie członkowskim

Inne powody (proszę wskazać):.....

.....
.....

Sekcja G: Dodatkowe informacje i wnioski (jeżeli dotyczy)

1. Jeżeli dotyczy, proszę podać informacje odnośnie do wcześniejszego europejskiego nakazu aresztowania, europejskiego nakazu dochodzeniowego lub innego wniosku o pomoc:.....
.....

2. Inne informacje uzupełniające (jeżeli dotyczy):
.....
.....

3. Proszę wskazać wszelkie szczególne warunki przetwarzania przekazanych danych osobowych, których przestrzegać musi organ, do którego kierowany jest wniosek (art. 9 ust. 3 dyrektywy (UE) 2016/680 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar i w sprawie swobodnego przepływu takich danych):
.....
.....

4. Wykaz załączników:
.....
.....

SEKCJA H: Dane organu, który wydał wniosek, oraz, jeżeli dotyczy, wyznaczonego organu centralnego

1. Nazwa organu, który wydał wniosek:

Imię i nazwisko przedstawiciela / nazwa punktu kontaktowego:

Sygnatura akt:

Adres:

Nr **telefonu**: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta).....

Adres e-mail:

Języki, w których można się komunikować z organem wnioskującym:
.....

2. Dane kontaktowe osoby lub osób, z którymi można się kontaktować, by uzyskać dodatkowe informacje lub dokonać praktycznych ustaleń w celu przekazania materiału dowodowego – jeżeli różnią się one od danych wskazanych powyżej:

Imię i nazwisko/tytuł/organizacja:

Adres:

Adres e-mail:

Numer telefonu kontaktowego:

3. Organ centralny (jeżeli dotyczy)

Nazwa/tytuł/organizacja:

Adres:

Adres e-mail:

Numer telefonu kontaktowego:

4. Języki, w których można się komunikować z organem wnioskującym:

.....
Podpis elektroniczny:³⁶

³⁶ Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 2023/2844.

SEKCJA I: Dane organu sądowego w państwie wnioskującym, który zatwierdził wniosek (jeżeli dotyczy)

1. Nazwa organu zatwierdzającego:

Imię i nazwisko przedstawiciela / nazwa punktu kontaktowego:

Sygnatura akt:

Adres:

Nr **telefonu**: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

Adres e-mail:

Języki, w których można się komunikować z organem zatwierdzającym:

.....

2. Proszę wskazać, który organ jest głównym punktem kontaktowym dla państwa, do którego kierowany jest wniosek:

organ wnioskujący

organ zatwierdzający

Podpis elektroniczny:

ZAŁĄCZNIK II

Formularz, o którym mowa w art. 6 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2024/...⁺

Przesyłamy niniejszy formularz, aby z Państwa pomocą poinformować podejrzanego/oskarżonego o planowanym wniosku o przekazanie postępowania karnego oraz aby uzyskać opinię podejrzanego/oskarżonego na temat tego wniosku. Po wypełnieniu formularza prosimy o jego zwrot.

I. Właściwe organy

Państwo wnioskujące:

Organ wnioskujący:

Numer sprawy w państwie wnioskującym:

Państwo, do którego kierowany jest wniosek:

Organ, do którego kierowany jest wniosek:

Informacje o odnośnym/równoległym postępowaniu karnym w państwie, do którego kierowany jest wniosek (jeżeli są dostępne):

....

Organ w państwie, do którego kierowany jest wniosek, z którym skonsultowano się przed otrzymaniem wniosku o pomoc (jeżeli dotyczy):

.....

II. Tożsamość podejrzanego/oskarżonego (podejrzanych/oskarżonych)

(i) W przypadku osoby fizycznej (osób fizycznych):

Nazwisko:

Imię (imiona):

Inne nazwisko lub nazwiska (jeżeli dotyczy):

Pseudonimy (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli są dostępne):

Rodzaj i numer dokumentu lub dokumentów tożsamości (dowodu osobistego, paszportu) (jeżeli są dostępne):

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer niniejszego rozporządzenia.

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Miejsce zamieszkania lub znany adres; jeżeli aktualny adres nie jest znany, należy podać ostatni znany adres:

.....

Miejsce pracy (wraz z danymi kontaktowymi) (jeżeli są dostępne):

.....

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu) (jeżeli są dostępne):

.....

Języki zrozumiałe dla danej osoby (jeżeli informacja ta jest dostępna):

.....

Inne istotne informacje (jeżeli są dostępne):

.....

(ii) W przypadku przedstawiciela prawnego (jeżeli dotyczy; gdy uznano to za konieczne ze względu na wiek podejrzanego/oskarżonego lub jego stan fizyczny lub psychiczny):

Nazwisko:

.....

Imię (imiona):

.....

Inne nazwisko lub nazwiska (jeżeli dotyczy):

.....

Obywatelstwo:

.....

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli są dostępne):

.....

...

Rodzaj i numer dokumentu lub dokumentów tożsamości (dowodu osobistego, paszportu) (jeżeli są dostępne):

.....

Data urodzenia:

.....

Miejsce urodzenia:

.....

Miejsce zamieszkania lub znany adres; jeżeli aktualny adres nie jest znany, należy podać ostatni znany adres:

.....

.....

.....

Dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu) (jeżeli są dostępne):

.....

Języki zrozumiałe dla danej osoby (jeżeli informacja ta jest dostępna):

.....

Inne istotne informacje (jeżeli są dostępne):

.....

(iii) *W przypadku osoby prawnej (osób prawnych):*

Nazwa:

Forma prawna:

Nazwa skrócona, nazwa powszechnie używana lub nazwa handlowa (jeżeli dotyczy):

.....

Siedziba statutowa / biuro:

Numer ewidencyjny:

Adres osoby prawnej:

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu) (jeżeli są dostępne):

Imię i nazwisko przedstawiciela osoby prawnej:

Inne istotne informacje (jeżeli są dostępne):

Podpis elektroniczny:

Formularz do celów poinformowania podejrzanego/oskarżonego o planowanym wniosku o przekazanie postępowania karnego oraz do celów uzyskania opinii podejrzanego/oskarżonego w sprawie tego wniosku³⁷

A) Informacja, którą należy przekazać podejrzanemu/oskarżonemu (wypełnia organ wnioskujący)

..... [organ wnioskujący] z [państwo wnioskujące]³⁸
niniejszym informuje Pana/Panią [podejrzany/oskarżony], że zamierza wydać wniosek o przekazanie postępowania karnego wszczętego przeciwko Panu/Pani (numer referencyjny:.....) do [państwo, do którego kierowany jest wniosek] zgodnie z art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/... w sprawie przekazywania postępowań w sprawach karnych⁺.

Informacje na temat postępowania karnego, które ma zostać przekazane

Opis czynu i okoliczności faktycznych leżących u podstaw przestępstwa lub przestępstw, w związku z którymi planowane jest wydanie wniosku o przekazanie postępowania karnego i kwalifikacja prawna tych przestępstw:

.....
.....
.....
.....
.....

³⁷ Formularz ten należy przekazać podejrzanemu/oskarżonemu w języku, który osoba ta rozumie.

³⁸ W formularzu elektronicznym można przewidzieć rozwijane menu, które pozwoli wybrać odpowiednie państwo członkowskie.

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer niniejszego rozporządzenia.

B) Opinia podejrzanego/oskarżonego na temat planowanego wniosku o przekazanie postępowania karnego (wypełnia organ, do którego kierowany jest wniosek)

1.[organ wnioskujący] z [państwo wnioskujące]³⁹ zamierza wydać wniosek o przekazanie postępowania karnego wszczętego przeciwko Panu/Pani do [państwo, do którego kierowany jest wniosek]⁴⁰. Prosimy o przedstawienie Pana/Pani opinii na ten temat. Przedstawienie opinii nie jest obowiązkowe.

Moja opinia na temat przekazania postępowania karnego jest:

Pozytywna

Negatywna

Proszę podać powody (odpowiedź nieobowiązkowa):

.....
.....
.....

2. Jeżeli dotyczy: Informacja o planowanym wniosku o przekazanie postępowania karnego i opinia podejrzanego/oskarżonego mogą zostać przekazane ustnie i odnotowane zgodnie z procedurą utrwalania czynności procesowych przewidzianą w prawie krajowym państwa, do którego kierowany jest wniosek.

Podejrzanego/oskarżonego przekazał opinię ustnie. Zapis nagrania zostaje załączony do niniejszego formularza i przekazany organowi wnioskującemu wraz z niniejszym formularzem.

Pana/Pani opinia zostanie uwzględniona przez [organ wnioskujący] podczas podejmowania decyzji w sprawie wniosku o przekazanie.

Podpis podejrzanego lub oskarżonego:

Podpis organu, do którego kierowany jest wniosek:

³⁹ W formularzu elektronicznym można przewidzieć rozwijane menu, które pozwoli wybrać odpowiednie państwo członkowskie.

⁴⁰ Jak wyżej.

ZAŁĄCZNIK III

Formularz, o którym mowa w art. 6 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2024/...⁺

Przesyłamy niniejszy formularz, aby z Państwa pomocą przekazać podejrzanemu/oskarżonemu informacje dotyczące wydania wniosku o przekazanie postępowania karnego.

I. Właściwe organy

Państwo wnioskujące:

.....

Organ wnioskujący:

.....

Numer sprawy w państwie wnioskującym:

.....

Państwo, do którego kierowany jest wniosek:

.....

Organ, do którego kierowany jest wniosek:

.....

Informacje o odnośnym/równoległym postępowaniu karnym w państwie, do którego kierowany jest wniosek (jeżeli są dostępne):

.....

Organ w państwie, do którego kierowany jest wniosek, z którym skonsultowano się przed otrzymaniem wniosku o pomoc (jeżeli dotyczy):

.....

.....

II. Tożsamość podejrzanego/oskarżonego (podejrzanych/oskarżonych)

(i) W przypadku osoby fizycznej (osób fizycznych):

Nazwisko:

Imię (imiona):

.....

Inne nazwisko lub nazwiska (jeżeli dotyczy):

.....

Pseudonimy (jeżeli dotyczy):

.....

Płeć:

.

Obywatelstwo:

.....

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli są dostępne):

.....

⁺ ***Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer niniejszego rozporządzenia.***

.....
..
Rodzaj i numer dokumentu lub dokumentów tożsamości (dowodu osobistego, paszportu)
(jeżeli są dostępne):
.....

Data urodzenia:

.....

Miejsce urodzenia:

.....

Miejsce zamieszkania lub znany adres; jeżeli aktualny adres nie jest znany, należy podać ostatni znany adres:

.....

Miejsce pracy (wraz z danymi kontaktowymi) (jeżeli są dostępne):

.....

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu) (jeżeli są dostępne):

.....

Języki zrozumiałe dla danej osoby (jeżeli informacja ta jest dostępna):

.....

Inne istotne informacje (jeżeli są dostępne):

.....

(ii) W przypadku przedstawiciela prawnego (jeżeli dotyczy; gdy uznano to za konieczne ze względu na wiek podejrzanego/oskarżonego lub jego stan fizyczny lub psychiczny):

Nazwisko:

Imię (imiona):

.....

Inne nazwisko lub nazwiska (jeżeli dotyczy):

.....

Obywatelstwo:

.....

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli są dostępne):

.....

...

Rodzaj i numer dokumentu lub dokumentów tożsamości (dowodu osobistego, paszportu) (jeżeli są dostępne):

.....

Data urodzenia:

.....

Miejsce urodzenia:

.....

Miejsce zamieszkania lub znany adres; jeżeli aktualny adres nie jest znany, należy podać ostatni znany adres:

.....

.....

Dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu) (jeżeli są dostępne):

.....

Języki zrozumiałe dla danej osoby (jeżeli informacja ta jest dostępna)

.....

Inne istotne informacje (jeżeli są dostępne):

.....

(iii) W przypadku osoby prawnej (osób prawnych):

Nazwa:

.....

Forma prawna:

.....

Nazwa skrócona, nazwa powszechnie używana lub nazwa handlowa (jeżeli dotyczy):

.....

Siedziba statutowa / biuro:

.....

Numer ewidencyjny:

.....

Adres osoby prawnej:

.....

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu) (jeżeli są dostępne):

.....

Imię i nazwisko przedstawiciela osoby prawnej:

.....

Inne istotne informacje (jeżeli są dostępne):

.....

Podpis elektroniczny:

Formularz do celów przekazania podejrzanemu/oskarżonemu informacji dotyczących wydania wniosku o przekazanie postępowania karnego⁴¹

Informacja, którą należy przekazać podejrzanemu/oskarżonemu (wypełnia organ wnioskujący)

Zgodnie z art. 6 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/... w sprawie przekazywania postępowań w sprawach karnych ⁺..... w dniu [data][organ wnioskujący] z [państwo wnioskujące]⁴² niniejszym informuje Pana/Panią [podejrzany/oskarżony], że w dniu[data] wydano wniosek o przekazanie postępowania karnego wszczętego przeciwko Panu/Pani (numer referencyjny:.....) do [państwo, do którego kierowany jest wniosek]⁴³.

Informacje na temat postępowania karnego, które ma zostać przekazane:

Opis czynu i okoliczności faktycznych leżących u podstaw przestępstwa lub przestępstw, w związku z którymi planowane jest wydanie wniosku o przekazanie postępowania karnego, i kwalifikacja prawna tych przestępstw:

.....
.....
.....
.....
.....

⁴¹ Formularz ten należy przekazać podejrzanemu/oskarżonemu w języku, który osoba ta rozumie.

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer niniejszego rozporządzenia.

⁴² W formularzu elektronicznym można przewidzieć rozwijane menu, które pozwoli wybrać odpowiednie państwo członkowskie.

⁴³ Jak wyżej.

ZAŁĄCZNIK IV

Formularz, o którym mowa w art. 15 ust. 2 i 4 rozporządzenia (UE) 2024/...⁺

Przesyłamy niniejszy formularz, aby z Państwa pomocą przekazać podejrzanemu/oskarżonemu stosowne informacje w następstwie podjęcia decyzji w sprawie wniosku o przekazanie postępowania karnego. Po wypełnieniu formularza prosimy o jego zwrot.

I. Właściwe organy

Państwo wnioskujące:

Organ wnioskujący:

.....

Numer sprawy w państwie wnioskującym:

.....

Państwo, do którego kierowany jest wniosek:

.....

Organ, do którego kierowany jest wniosek:

.....

Numer sprawy w państwie, do którego kierowany jest wniosek (jeżeli jest dostępny):

.....

II. Tożsamość podejrzanego/oskarżonego (podejrzanych/oskarżonych)

(i) W przypadku osoby fizycznej (osób fizycznych):

Nazwisko:

Imię (imiona):

Inne nazwisko lub nazwiska (jeżeli dotyczy):

Pseudonimy (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli są dostępne):

Rodzaj i numer dokumentu lub dokumentów tożsamości (dowodu osobistego, paszportu) (jeżeli są dostępne):

.....

⁺ ***Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer niniejszego rozporządzenia.***

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Miejsce zamieszkania lub znany adres; jeżeli aktualny adres nie jest znany, należy podać ostatni znany adres:

.....

Miejsce pracy (wraz z danymi kontaktowymi) (jeżeli są dostępne):

.....

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu) (jeżeli są dostępne):

Języki zrozumiałe dla danej osoby (jeżeli informacja ta jest dostępna):

.....

Inne istotne informacje (jeżeli są dostępne):

(ii) W przypadku osoby prawnej (osób prawnych):

Nazwa:

Forma prawna:

Nazwa skrócona, nazwa powszechnie używana lub nazwa handlowa (jeżeli dotyczy):

.....

Siedziba statutowa / biuro:

Numer ewidencyjny:

Adres osoby prawnej:

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu) (jeżeli są dostępne):

Imię i nazwisko przedstawiciela osoby prawnej:

Inne istotne informacje (jeżeli są dostępne):

Podpis elektroniczny:

**Formularz do celów przekazania podejrzanemu/oskarżonemu stosownych informacji
w następstwie podjęcia decyzji w sprawie wniosku o przekazanie postępowania
karnego⁴⁴**

*Wniosek o przekazanie postępowania karnego wszczętego przeciwko Panu/Pani,
..... [podejrzany/oskarżony] (numer referencyjny:) do
..... [państwo, do którego kierowany jest wniosek]⁴⁵ został wydany w dniu
..... [data] przez [organ wnioskujący] z [państwo wnioskujące].*

1. Informacje na temat postępowania karnego, które ma zostać przekazane

Opis czynu i okoliczności faktycznych leżących u podstaw przestępstwa lub przestępstw,
w związku z którymi wydano wniosek o przekazanie postępowania karnego i kwalifikacja
prawna tych przestępstw:

.....
.....
.....
.....

**2. Informacja o wyrażeniu zgody na przekazanie postępowania karnego lub o odmowie
tego przekazania**

Niniejszym informujemy, że zgodnie z art. 11 *ust. 1* rozporządzenia Parlamentu Europejskiego
i Rady (UE) 2024/...⁺ w sprawie przekazywania postępowań w sprawach karnych w dniu
..... [data][organ, do którego kierowany jest wniosek]
z [państwo, do którego kierowany jest wniosek]⁴⁶:

wyraził zgodę na przekazanie postępowania karnego w drodze uzasadnionej decyzji
załączonej do niniejszego formularza

odmówił przekazania postępowania karnego.

Niniejszym informujemy również, że w przypadku gdy wyrażono zgodę na przekazanie
postępowania karnego, przysługuje Panu/Pani prawo do wniesienia skutecznego środka
odwoławczego od tej decyzji w [państwo, do którego kierowany jest wniosek]⁴⁷.
Z prawa tego można skorzystać w terminie [liczba] dni, licząc od daty otrzymania
załączonej do niniejszego formularza uzasadnionej decyzji w sprawie wyrażenia zgody na
przekazanie postępowania karnego, w drodze wniesienia środka odwoławczego do
..... [właściwy organ w państwie, do którego kierowany jest wniosek].

⁴⁴ Formularz należy przekazać podejrzanemu/oskarżonemu w języku, który osoba ta rozumie.

⁴⁵ *W formularzu elektronicznym można przewidzieć rozwijane menu, które pozwoli wybrać odpowiednie państwo członkowskie.*

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer niniejszego rozporządzenia.

⁴⁶ Jak wyżej.

⁴⁷ Jak wyżej.

Informacje o właściwym organie – w państwie, do którego kierowany jest wniosek – do którego może Pan/Pani wnieść środek odwoławczy w celu zaskarżenia decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego:

Nazwa organu:

Sygnatura akt:

.....

Adres:

Nr telefonu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

Adres e-mail:

ZAŁĄCZNIK V

Formularz, o którym mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2024/...⁺

Przesyłamy niniejszy formularz, aby z Państwa pomocą przekazać pokrzywdzonemu lub pokrzywdzonym stosowne informacje w następstwie podjęcia decyzji w sprawie wniosku o przekazanie postępowania karnego. Po wypełnieniu formularza prosimy o jego zwrot.

I. Właściwe organy

Państwo wnioskujące:

Organ wnioskujący:

Numer sprawy w państwie wnioskującym:

Państwo, do którego kierowany jest wniosek:

Organ, do którego kierowany jest wniosek:

Numer sprawy w państwie, do którego kierowany jest wniosek (jeżeli jest dostępny):

II. Tożsamość pokrzywdzonego (pokrzywdzonych)

(i) W przypadku osoby fizycznej (osób fizycznych):

Nazwisko:

Imię (imiona):

Inne nazwisko lub nazwiska (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli są dostępne):

Rodzaj i numer dokumentu lub dokumentów tożsamości (dowodu osobistego, paszportu) (jeżeli są dostępne):

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Miejsce zamieszkania lub znany adres; jeżeli aktualny adres nie jest znany, należy podać ostatni znany adres:

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu) (jeżeli są dostępne):

⁺ ***Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer niniejszego rozporządzenia.***

Języki zrozumiałe dla danej osoby (jeżeli informacja ta jest dostępna):.....

Inne istotne informacje (jeżeli są dostępne):

(ii) W przypadku osoby prawnej (osób prawnych):

Nazwa:

Forma prawna:

Nazwa skrócona, nazwa powszechnie używana lub nazwa handlowa (jeżeli dotyczy):

.....

Siedziba statutowa / biuro:

Numer ewidencyjny:

Adres osoby prawnej:.....

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu) (jeżeli są dostępne):

Imię i nazwisko przedstawiciela osoby prawnej:.....

Inne istotne informacje (jeżeli są dostępne):.....

Podpis elektroniczny:

Formularz do celów przekazania pokrzywdzonemu lub pokrzywdzonym stosownych informacji w następstwie podjęcia decyzji w sprawie wniosku o przekazanie postępowania karnego⁴⁸

*Wniosek o przekazanie postępowania karnego przeciwko.....
[podejrzany/oskarżony] (numer referencyjny:) do[państwo,
do którego kierowany jest wniosek]⁴⁹ został wydany w dniu[data] przez
.....[organ wnioskujący] z[państwo wnioskujące].*

1. Informacje na temat postępowania karnego, które ma zostać przekazane

Opis czynu i okoliczności faktycznych leżących u podstaw przestępstwa lub przestępstw, w związku z którymi wydano wniosek o przekazanie postępowania karnego i kwalifikacja prawna tych przestępstw:

.....
.....
.....
.....

2. Informacja o wyrażeniu zgody na przekazanie postępowania karnego lub o odmowie tego przekazania

Niniejszym informujemy, że zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/...⁺ w sprawie przekazywania postępowań w sprawach karnych w dniu [data] [organ, do którego kierowany jest wniosek] z [państwo, do którego kierowany jest wniosek]⁵⁰:

- wyraził zgodę** na przekazanie postępowania karnego w drodze uzasadnionej decyzji załączonej do niniejszego formularza
- odmówił** przekazania postępowania karnego.

Niniejszym informujemy również, że w przypadku gdy wyrażono zgodę na przekazanie postępowania karnego, przysługuje Panu/Pani prawo do skutecznego środka odwoławczego od tej decyzji w [państwo, do którego kierowany jest wniosek]⁵¹. Z prawa tego można skorzystać w terminie..... [liczba] dni, licząc od daty otrzymania załączonej do niniejszego formularza uzasadnionej decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego, w drodze wniesienia środka odwoławczego do [właściwy organ w państwie, do którego kierowany jest wniosek].

⁴⁸ Formularz ten należy przekazać pokrzywdzonemu w języku, który osoba ta rozumie.

⁴⁹ *W formularzu elektronicznym można przewidzieć rozwijane menu, które pozwoli wybrać odpowiednie państwo członkowskie.*

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer niniejszego rozporządzenia.

⁵⁰ Jak wyżej.

⁵¹ Jak wyżej.

Informacje o właściwym organie – w państwie, do którego kierowany jest wniosek – do którego może Pan/Pani wnieść środek odwoławczy w celu zaskarżenia decyzji w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie postępowania karnego:

Nazwa organu:

Sygnatura akt:

.....

Adres:

Nr telefonu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

Adres e-mail:

ZAŁĄCZNIK VI

Formularz, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2024/...⁺

Przesyłamy niniejszy formularz, aby z Państwa pomocą przekazać podejrzanemu/oskarżonemu informacje dotyczące wycofania wniosku o przekazanie postępowania karnego.

I. Właściwe organy

Państwo wnioskujące:

.....

Organ wnioskujący:

.....

Numer sprawy w państwie wnioskującym:

.....

Państwo, do którego kierowany jest wniosek:

.....

Organ, do którego kierowany jest wniosek:

.....

Informacje o odnośnym/równoległym postępowaniu karnym w państwie, do którego kierowany jest wniosek (jeżeli są dostępne):

.....

Organ w państwie, do którego kierowany jest wniosek, z którym skonsultowano się przed otrzymaniem wniosku o pomoc (jeżeli dotyczy):

.....

.....

II. Tożsamość podejrzanego/oskarżonego (podejrzanych/oskarżonych)

(i) W przypadku osoby fizycznej (osób fizycznych):

Nazwisko:

.....

Imię (imiona):

.....

Inne nazwisko lub nazwiska (jeżeli dotyczy):

.....

Pseudonimy (jeżeli dotyczy):

.....

Płeć:

.....

Obywatelstwo:.....

.....

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli są dostępne):

.....

⁺ ***Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer niniejszego rozporządzenia.***

.....

...

Rodzaj i numer dokumentu lub dokumentów tożsamości (dowodu osobistego, paszportu)
(jeżeli są dostępne):

.....

Data urodzenia:

.....

Miejsce urodzenia:

.....

Miejsce zamieszkania lub znany adres; jeżeli aktualny adres nie jest znany, należy podać ostatni znany

adres:.....

Miejsce pracy (wraz z danymi kontaktowymi) (jeżeli są dostępne):

.....

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu) (jeżeli są dostępne):

.....

Języki zrozumiałe dla danej osoby (jeżeli informacja ta jest dostępna):

.....

Inne istotne informacje (jeżeli są dostępne):

.....

(ii) W przypadku przedstawiciela prawnego (jeżeli dotyczy; gdy uznano to za konieczne ze względu na wiek podejrzanego/oskarżonego lub jego stan fizyczny lub psychiczny):

Nazwisko:

.....

Imię (imiona):

.....

Inne nazwisko lub nazwiska (jeżeli dotyczy):

.....

Obywatelstwo:

.....

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli są dostępne):

.....

.....

Rodzaj i numer dokumentu lub dokumentów tożsamości (dowodu osobistego, paszportu) (jeżeli są dostępne):

.....

Data urodzenia:

.....

Miejsce urodzenia:

.....

Miejsce zamieszkania lub znany adres; jeżeli aktualny adres nie jest znany, należy podać ostatni znany adres:

.....

.....

Dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu) (jeżeli są dostępne):

.....

Języki zrozumiałe dla danej osoby (jeżeli informacja ta jest dostępna):

.....

Inne istotne informacje (jeżeli są dostępne):

.....

(iii) W przypadku osoby prawnej (osób prawnych):

Nazwa:

.....

Forma prawna:

Nazwa skrócona, nazwa powszechnie używana lub nazwa handlowa (jeżeli dotyczy):

.....

Siedziba statutowa / biuro:

.....

Numer ewidencyjny:

.....

Adres osoby prawnej:

.....

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu) (jeżeli są dostępne):

.....

Imię i nazwisko przedstawiciela osoby prawnej:

.....

Inne istotne informacje (jeżeli są dostępne):

.....

Podpis elektroniczny:

Formularz do celów przekazania podejrzanemu/oskarżonemu informacji dotyczących wycofania wniosku o przekazanie postępowania karnego⁵²

Informacja, którą należy przekazać podejrzanemu/oskarżonemu (wypełnia organ wnioskujący)

..... [organ wnioskujący] z [państwo wnioskujące]⁵³
niniejszym informuje Pana/Panią [podejrzanego/oskarżonego], że wniosek o przekazanie postępowania karnego wszczętego przeciwko Panu/Pani (numer referencyjny:.....) do [państwo, do którego kierowany jest wniosek]⁵⁴, wydany w dniu[data] został wycofany zgodnie z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/... w sprawie przekazywania postępowań w sprawach karnych⁺.

Informacje na temat odnośnego postępowania karnego:

Opis czynu i okoliczności faktycznych leżących u podstaw przestępstwa lub przestępstw, w związku z którymi wszczęto postępowanie karne przeciwko Panu/Pani, i kwalifikacja prawna tych przestępstw:

.....
.....
.....
.....
.....

Or. en

⁵² Formularz ten należy przekazać podejrzanemu/oskarżonemu w języku, który osoba ta rozumie.

⁵³ W formularzu elektronicznym można przewidzieć rozwijane menu, które pozwoli wybrać odpowiednie państwo członkowskie.

⁵⁴ Jak wyżej.

⁺ **Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer niniejszego rozporządzenia.**